

ΑΓΝΑΝΤΑ ΑΡΤΑΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'
Τριμηνιαίο όργανο
της Αδελφότητας
Αγναντιτών

Γραφεία: Σοφοκλέους 33 - 5ος όροφος - Τ.Κ. 10552 - Τηλ. - Fax: 210-3313.067 - Ιανουάριος - Φεβρουάριος - Μάρτιος 2016, Αρ. Φύλλου 194 • www.agnanta.com.gr

Νέος αρχηγός της ΕΛ.ΑΣ. ο Ραφτανίτης Κωνσταντίνος Τσουβάλας

Ο μέχρι σήμερα υπαρχηγός της ΕΛ.ΑΣ., αντιστράτηγος Κωνσταντίνος Τσουβάλας είναι, σύμφωνα με πληροφορίες, ο νέος Αρχηγός του Σώματος,

Παρακολούθησε το Τμήμα Επαγγελματικής Μετεκπαίδευσης Επιτελών Στελεχών της Αστυνομικής Ακαδημίας (1999).

όπως αποφάσισε σε συνεδρίασή του το ΚΥΣΕΑ.

Διαδέχεται τον αντιστράτηγο Δημήτριο Τσακνάκη, ο οποίος αποστρατεύεται.

Ο νέος αρχηγός Κωνσταντίνος Τσουβάλας γεννήθηκε το 1962 στους Ραφταναίους Τζουμέρκων Ιωαννίνων.

Κατατάχθηκε στο Σώμα της πρώην Ελληνικής Χωροφυλακής το 1981 και αποφοίτησε από τη Σχολή Αξιωματικών της Ελληνικής Αστυνομίας το 1986.

Είναι πτυχιούχος της Μαραθίου Παιδαγωγικής Ακαδημίας Αθηνών (1988).

Κατά το ακαδημαϊκό έτος 2001-2002 παρακολούθησε, στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών, το πρόγραμμα «Διοίκηση-Διαχείριση Ασφαλιστικών Οργανισμών», του οποίου είναι κάτοχος πιστοποιητικού Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης.

Φοίτησε στη Σχολή Εθνικής Ασφαλείας της Ελληνικής Αστυνομίας κατά το εκπαιδευτικό έτος 2004-2005.

Υπηρέτησε ως αξιωματικός σε Υπηρεσίες της Διεύθυνσης Ασφάλειας Αττικής, σε Υπηρεσίες Τάξης της Γενικής Αστυ-

νομικής Διεύθυνσης Αττικής και ως επιτελής στη Διεύθυνση Οργάνωσης-Νομοθεσίας, του Αρχηγείου της Ελληνικής Αστυνομίας.

Από το 2001 έως το 2008 υπηρέτησε στο Ταμείο Αρχηγείας Αστυνομικών, ως υποδιευθυντής και διευθυντής του Ταμείου.

Από το 2009, που προήχθη στο βαθμό του ταξίαρχου, και εν συνεχεία ως υποστράτηγος, διετέλεσε Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του ενοποιημένου ασφαλιστικού φορέα της Ελληνικής Αστυνομίας και του Πυροσβεστικού Σώματος Τ.Ε.Α.Π.Α.Σ.Α.

Το 2012, ως υποστράτηγος, τοποθετήθηκε Προϊστάμενος του Κλάδου Οικονομικοτεχνικών και Πληροφορικής του Αρχηγείου της Ελληνικής Αστυνομίας.

Τον Σεπτέμβριο του 2013 τοποθετήθηκε στη θέση του Προϊστάμενου Επιτελείου του Αρχηγείου της Ελληνικής Αστυνομίας, ενώ έναν μήνα αργότερα προήχθη στον βαθμό του αντιστράτηγου.

Τον Μάρτιο του 2015 τοποθετήθηκε στη θέση του υπαρχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας.

Είναι έγγαμος και πατέρας ενός αγοριού.

Ο Γιάννης Β. Ζιάραγκας στη θέση του Διευθυντή Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Β' Αθήνας

Η τοποθέτηση έγινε από το Ανώτερο Περιφερειακό Υπηρεσιακό Συμβούλιο Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Αττικής με βάση τα μόρια των αντικειμενικών κριτηρίων, τα μόρια από το ποσοστό που έλαβε στην ψηφοφορία του εκλογικού σώματος των εκπαιδευτικών της Β' Αθήνας και του βαθμού της συνέντευξης ενώπιον του Συμβουλίου.

Η Αδελφότητα τον συγχαίρει και του εύχεται καλή επιτυχία στο έργο του.

Επιστολή διαμαρτυρίας της Αδελφότητας Αγναντιτών Αθήνας

Η Αδελφότητα Αθήνας απέστειλε την παρακάτω επιστολή διαμαρτυρίας σχετικά με το αίτημα του Πάρκου Τζουμέρκων για παράταση της χρήσης Δημοτικού χώρου στο κτίριο του πρώην Δημαρχείου Αγνάντων.

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΑΓΝΑΝΤΙΤΩΝ ΑΘΗΝΑΣ
Σοφοκλέους 33, 5ος όροφος
Αθήνα Τ.Κ. 10552
Αθήνα 16.2.2016

Αριθ. Πρωτ.: 1

Προς: Τον Δήμαρχο Κεντρικών Τζουμέρκων κ. Μαρίνο Γαρνέλη
Βουργαρέλι Άρτας

ΚΟΙΝ.: 1) Πρόεδρο του Δ.Σ. Δήμου Κ. Τζουμέρκων κ. Γεώργιο Σιλιόγκα
2) Πρόεδρο Εθνικού Πάρκου Τζουμέρκων Περιστερίου & Χαράδρας
Αράχθου κ. Χρήστο Χασάνη
Πανεπιστημιούπολη Ιωαννίνων ΤΚ 45110 Ιωάννινα

Κύριε Δήμαρχε,

πληροφορηθήκαμε ότι στο Δημοτικό Συμβούλιο της 12.2.2016, εκτός ημερησίας διατάξεως, συζητήσατε το αίτημα του Πάρκου Τζουμέρκων για παράταση της χρήσης Δημοτικού χώρου στο κτίριο του πρώην Δημαρχείου Αγνάντων, μέχρι 31.12.2016 για τη συνέχιση της λειτουργίας του Κέντρου Πληροφόρησης Αγνάντων.

Μετά τη συζήτηση του θέματος αποφασίσατε την μη ανανέωση της σύμβασης μεταξύ του Δήμου Κ. Τζουμέρκων και του Εθνικού Πάρκου Τζουμέρκων.

Διαμαρτυρούμαστε για την απόφαση αυτή που λάβατε με την οποία καταργείτε τη λειτουργία του Κέντρου Πληροφόρησης Αγνάντων.

Υποβαθμίζετε με την απόφασή σας την περιοχή μας και αναβαθμίζετε με τις πράξεις σας όμορες περιοχές όπου λειτουργούν Κέντρα Πληροφόρησης.

Με την απόφασή σας επίσης δεν ανανεώσατε τη σύμβαση και για το Κέντρο Πληροφόρησης Βουργαρελίου. Αλλά για το θέμα αυτό δεν θέλουμε να υποκαταστήσουμε τους Συλλόγους της Δ.Ε. Αθαμνιάς.

Σας παρακαλούμε να επανεξετάσετε την απόφαση που λάβατε διότι δεν εξυπηρετεί το δημόσιο συμφέρον.

Το συμφέρον των κατοίκων της περιοχής μας απαιτεί να συνεχισθεί η λειτουργία του Κέντρου Πληροφόρησης του Εθνικού Πάρκου Τζουμέρκων στην Αγναντα.

Με τιμή

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας Αγναντιτών Αθήνας

Η ετήσια γενική συνέλευση της Αδελφότητας Αγναντιτών Αθήνας

Στις 14 του Φλεβάρη, Σήμερα Κυριακή και ώρα 10:00 π.μ., πραγματοποιήθηκε στο γραφείο της αδελφότητας στην οδό Σοφοκλέους 33, στην Αθήνα, η ετήσια γενική συνέλευση. Εκτός από το Δ.Σ. του συλλόγου παρευρέθησαν και άλλοι Αγναντίτες που διαμένουν στην Αθήνα. Επίσης τίμησε με την παρουσία του και ο Ευάγγελος Κ. Παπακίτσος που ήρθε από τη Χαλκίδα. Η συμμετοχή ήταν μικρή, τα συναισθήματα όλων μας ήταν πολύ μεγάλα. Στην αρχή τηρήσαμε ενός λεπτού σιγή στη μνήμη του Χρίστου Παπακίτσου. Η απουσία του εμφανής, η εφημερίδα φτωχή, ορφανή και εμείς καλούμεθα να την κρατήσουμε ζωντανή.

Ο πρόεδρος έκανε αναφορά στο Διοικητικό απολογισμό, οικονομικό και έγιναν εισηγήσεις και προτάσεις για τα προβλήματα του χωριού. Όλοι με ζήλο και θέληση έχουμε την καλή διάθεση να προσφέρουμε, η κρίση όμως

έχει σταθεί εμπόδιο στα όνειρά μας.

Στο τέλος αφού ήπιαμε και φάγαμε χωριάτικες πίτες που προσέφεραν νύφες Αγναντιτών, κόψαμε την πρωτοχρονιάτικη πίτα. Όλοι μας ευχηθήκαμε το 2016 να είναι χρόνος υγείας, χαράς και ευημερίας. Μακάρι του χρόνου και το ευχόμεστε όλοι, η μέρα αυτή να μας βρει ενωμένους με μεγαλύτερη προσέλευση και να το χαρούμε όπως παλιά με πολύ κέφι, τραγούδι και χορό.

Αριστέα Γιαννούλα - Πρέντζα

Παρακαλούνται οι συγχωριανοί και φίλοι της Αδελφότητας που επιθυμούν να αποστείλουν χρήματα, να το κάνουν μόνο στο λογαριασμό της Εθνικής τράπεζας με αριθμό 081/754481-28 και όχι σ' αυτόν της Eurobank - Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο.
Το Δ.Σ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ο Γεώργιος Χ. Μπισιάκος και η Ευτυχία Χατζηκυριάκου βάπτισαν τον γιο τους στις 25 Ιουλίου 2015 στον Ι.Ν. Αγίου Δημητρίου Αλμυρού Μαγνησίας. Το όνομα αυτού Χρήστος. Νονά: Γεωργαρά Σοφία. Ακολούθησε δεξίωση σε μαγαζί της Ν. Αγκιάλου.

ΘΑΝΑΤΟΙ

• Απεβίωσε στις 05-02-2016 στην Αθήνα και κηδεύτηκε στα

Αγναντα ο Δημήτριος Γ. Μαυροπάνος ετών 92.

• Απεβίωσε στην Άρτα και κηδεύτηκε στην Αγναντα, στις 10-2-2016, η Αγνή Καρύδη, ετών 87.

• Απεβίωσε και κηδεύτηκε στην Αγναντα, στις 19-12-2015, η Ελένη Καπέλη, το γένος Αθανασίου Τσιάνου, συζ. Θεοφάνη Καπέλη, ετών 86.

• Απεβίωσε στην Άρτα και κηδεύτηκε στην Αγναντα, στις 31-12-2015, η Γεωργία Κοντογιώργου, το γένος Χριστόφορου Νίκου, χίρα Δημητρίου Κοντογιώργου, ετών 76.

• Απεβίωσε και κηδεύτηκε στην Αγναντα, στις 2-2-2016, ο Ευάγγελος Γιαννουλάς του Γεωργίου, ετών 90.

• Απεβίωσε και κηδεύτηκε στην Αγναντα, στις 8-1-2016, η

Αγλαΐα Μασαλιά, το γένος Αθανασίου Ζιάργκα, χίρα Γεωργίου Μασαλιά, ετών 87.

• Απεβίωσε στις 10/2/2016 στην Πρέβεζα και κηδεύτηκε στα Ιωάννινα, ο Βασίλειος Λεμονιάς,

σε ηλικία 74 ετών.

• Απεβίωσε και κηδεύτηκε στα Φράστα, στις 21-1-2016, η Σοφία Γεωργονίκου, το γένος Αθανασίου Τάση, συζ. Νικολάου Γεωργονίκου, ετών 88.

• Απεβίωσε στην Άρτα και κηδεύτηκε στην Αγναντα, στις 23-2-2016, η Μαρίκα Ευστ. Ζάχου, ετών 76.

• Απεβίωσε και κηδεύτηκε στην Αγναντα, στις 13-3-2016, η Ευαγγελία Κούκου, συζ. Ιωάννη, το γένος Δημητρίου Παπασοφά-

κη, ετών 90.

• Απεβίωσε στον Πειραιά και κηδεύτηκε στο νεκροταφείο Σχιστού, στις 11-3-2016, η Σοφία Χουλιάρη του Γεωργίου, ετών 80.

• Απεβίωσε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στην Αγναντα, στις 22-2-2016, η Λαμπρινή Καπέλη,

το γένος Ιωάννη Κώστα, χίρα Αθανασίου Καπέλη, ετών 88.

• Απεβίωσε και κηδεύτηκε στα Κалаθία Αιτωλίας, στις 13-3-

2016, ο Μιχαήλ Χαρατίσης, ετών 88.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

Η Ευτυχία Ζάραγκα, του Γιάννη Ζάραγκα και της Πέπης Στόγια (εγγονή του Κων/νου και της Ευτυχίας Ζάραγκα), πέτυχε στο Τμήμα Πληροφορικής του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών.

Νεκρολογίες

Για το θάνατο της Μαρίκας

Παρότι «έφυγε» για την γειτονιά των αγγέλων, θα ζεις για πάντα στην καρδιά μου. Ανθρώπος πρόσχαρος, ανοικτός, κοινωνικός, αυθεντικός. Όπως ακριβώς γουστάρω τους ανθρώπους. Ο θεός πολλές φορές είναι άδικος. Παίρνει κατά κανόνα τους καλούς ανθρώπους. Όμως πρέπει να σεβαστούμε την απόφαση του Ύψιστου. Ήσουν μαγκαί με τα όλα σου. Θα σε θυμάμαι για πάντα. Καλό παράδεισο να έχεις...

Αχιλλέας Χ. Λεμονιάς

☆☆☆

Αφιέρωμα στη μνήμη της Στέλλας Ευσταθίου Ζάχου

«Με την πένα της βροχής»

Υπομονετικά, της ζωής έπλεξε το εργόχειρο της, με το χρώμα της αθωότητας, τις κλωστές της ταπεινότητας. Πανεύσημη μυσήνη, στους ανηρούς λειμώνες των αρετών, η ταπεινοφροσύνη. Στους άγιους ανθρώπους, τους απλοϊκούς η αμετακίνητη φρόνηση. Η αθωότητα έχει τη λευκότητα από τα φτερά των Αγγέλων. Η υπομονή διαμάνι, ολάκερο βουλό κομμάτι-κομμάτι σφραγισμένο χαράζει. Έφτασε ο καιρός. Τα ματόκλαδά της χαμηλώσανε. Τα όνειρα της κόκκινα γεννιά, μυριάς πράσινα κλαδιά, στεφάνια σκορπίσανε. Το πέταγμα, το κοίταγμα της το κέρδισαν τα πουλιά τα ταξίδια τους τα μακρινά. Το βλέμμα της βυθίζει στη Δύση τον ήλιο, όταν κι αυτός στην τελευταία του γουλιά του χωρισμού την πίκρα τη στραγγίζει. Της Αγναντας ουρανό, μιανής ψυχής γράμμα γαλάζιο-πορφυρό της στέλνεις. Κάτω απ' το φως των αστεριών της γράφεις: «Στελλίτσα, βάλε τελίτσα. Τώρα να 'ρθεις. Χωρίς χρονοτριβή. Μέτρησε μέχρι το δέκα. Στέλλα, πάμε να φύγουμε». Στην αγωνία της εκείνη ανύποπτη και πονεμένη. -ουρανό μικρό- δε σου αρνήθηκε το ναι. Και συ - ουρανό γαλανό- την έρανες με τα πεφταστέρια σου. Η λύπη, την πόρτα της καρδιάς τριπλομανταλωμένη την ανοίγει, βουβή κι' αθέατη πληγώνει. Τ' άκοπα τα μαύρα νύχια της τα μπήγει και σε πνίγει. Φεύγοντας αφήνει ζωηρά τα σημάδια του πνιγμού, ν' αναμετρηθούν με το χρόνο. Τίποτα δεν κρατώ, ούτε μολύβι, ούτε χαρτί, μήτε χρυσάνθεμα, μηδέ και δράμι χύμα παρά μόνο μια ρανίδα, το δάκρυ ματωμένο στρατιώτης αυτομόλησε απ' του πολέμου την αντάρα. Τη Στυλιανή, θα μας τη θυμίζει το ταπεινό χαμόγυλο π' ανθίζει, μαζί με τ' αθώο σφεντάμι, δίπλα στο ποτάμι. Θα μας τη θυμίζει τη Στυλιανή, η ελεγεία η Φθινοπωρινή, γραμμένη με την πένα της βροχής.

μ. ι. α ψυχή

ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΥ ΦΩΤΗ ΧΑΧΟΥΛΗ

Η παραίτηση και ανεξαρτητοποίηση ενός αιρετού προβλέπεται και επιβάλλεται να γίνεται και έχει ιδιαίτερη σημασία όταν προσβάλλονται και παροβιάζονται οι θεσμικοί κανόνες που διέπουν τη δημοκρατική διακυβέρνηση ενός ορεινού Δήμου και θα πρέπει να ληφθεί σοβαρά υπόψη τόσο τις ελεγκτικές αρχές όσο και από όλους τους θεσμικούς παράγοντες του Δήμου, συμπολίτευση, παρατάξεις αντιπολίτευσης, δημοτικούς υπαλλήλους.

Οι προσωπικές αιτιάσεις στις σχέσεις με κ.κ. Δήμαρχο, Αντιδημάρχους, Πρόεδρο Δ.Σ. είναι η αφορμή. Τα αίτια είναι βαθύτερα και ανάγονται στη διακυβέρνηση, στην κατεύθυνση την καθημερινή για το Δήμο πορεία, χωρίς σχέδιο, προγραμματισμό, οργάνωση χωρίς όραμα για ανάπτυξη.

Για την κατάντια της χώρας μας φταίνε όσοι δεν αντιτάθηκαν στα κελύσματα των αρχηγών και τους περίεργους συννομισμούς και ψήφισαν χωρίς περίσκεψη «πάντα για την ενότητα της παράταξης». Η ίδια παρατάξιακή ενότητα θα συνθλίψει και τους Δήμους και θα στείλει τις δημοκρατικές διαδικασίες και τη βούληση του λαού στο περιθώριο. Στο Δήμο Κεντρικών Τζουμέρκων δεν λειτουργεί η δημοκρατία και οι θεσμοί.

Εκτελεστική Επιτροπή δεν συνεδρίασε ούτε μια φορά στους 12 μήνες. Συλλογική σύσκεψη δεν έγινε ποτέ. Ψηφίσαμε σχέδιο δράσης 113 σελίδες, αδιάβαστο, έμεινε στα χαρτιά. Ψηφίσαμε προϋπολογισμό που δεν εκτελέστηκε για 1 χρόνο. 22 μελέτες, Σ.Α.Τ.Α και μικρά έργα που είχαν προγραμματιστεί δεν έγιναν. Ήγνε αναμείφωση με κατευθυνόμενα ρουσφετολογικά έργα και όχι τα ψηφισθέντα και ιεραρχηθέντα.

Αρχές διαφάνειας, αποτελεσματικότητας, νομιμότητας, διαύγειας αντικαταστάθηκαν από αλαζονικές, εγωκεντρικές, αυταρχικές συμπεριφορές με καταχρηστική άσκηση δικαιωμάτων με συμμετοχή μη αρετών και με ίδιο σύμφερον. Προσέφυγα τον μήνα Μάρτιο να ακυρώσω σχετική απόφαση, αλλά υπαναχώρησα πιστεύοντας ότι έγινε λάθος και τα πράγματα θα αλλάξουν. Μάταια όμως.

Να αναφερθώ στην οργάνωση υπηρεσιών εκεί στο Βουργαρέλι. 16 υπάλληλοι, 12 πανεπιστημιακοί επιπέδου, που έπρεπε ο Δήμος να είναι πρότυπο, και δεν υπήρχε γραφείο προγραμματισμού - συντονισμού, ύδρευσης, ηλεκτροφωτισμού, εσόδων, προμηθειών, αγροτικής - τουριστικής ανάπτυξης, γραφείο πολιτιστικών δραστηριοτήτων κ.λπ. Φταίνει οι υπάλληλοι; Φυσικά όχι. Απεναντίας

λένε περμιένουμε αντικείμενα και δραστηριότητες. Τι κά- νουν οι αιρετοί;

Διαλύθηκε η Τεχνική Υπηρεσία με την υποβάθμιση των μηχανικών, την παρέμβαση στο έργο «πράστε τις μελέ- τες όπως σας τις φέρουμε», χωρίς έλεγχο.

Ακολουθεί καταγίδια αναθέσεων εκμεταλλευόμενοι τον νόμο που έχει ανασταλεί μέχρι 31-12-2015 για δημοπρα- σίες πάνω από 2.500 ευρώ. Ενδεικτικά ανατέθηκαν εννέα μελέτες σε τεχνικούς συμβούλους των 24.000 ευρώ η κάθε μια σε μηχανικούς Αθηνών, Κέρκυρας, Βέροιας. Κα- μία σε μηχανικό Άρτας και Ιωαννίνων.

Έγιναν αναθέσεις καθαρισμών διαδοχικά 64.000 + 16.000 + 30.000 + 42.000 σε εργολάβους χωρίς να καθαρισθούν οι δρόμοι (αιτιολογία πάντοτε η κακοκαιρία του Φεβρουαρίου). Έχουμε πεπαλασμένα μηχανήματα και δεν ασχολούμαστε με αυτά. Αναθέσεις ίντερνετ 48.000 μ/ι είναι προβληματικά. Αναθέσεις μηχανογραφικής υπο- στήριξη, αναθέσεις αγοράς ηλεκτρολογικού υλικού, ανα- θέσεις και αναθέσεις χωρίς αποτελέσματα. Χρειάζονται πολλές σελίδες. Σε μια από τις 20 αχρείες επιστολές και υπομνήματα που έστειλα κατά καιρούς μήπως σταματήσει η βαρκοκράτεια ήταν 23 σελίδες με 58 ερωτήματα. Ρωτάτε αν πήρα απάντηση; Πέρασαν πέντε μήνες, «πέρασε και το καλοκαίρι και δεν έλαβα χαμπαίρη».

Να αναφερθώ στη λειτουργία του Δημοτικού Συμβουλίου. Αρνητικότητα, χωρίς εισηγήσεις, χωρίς να συζητούνται ουσιαστικά θέματα, χωρίς να εφαρμόζεται ο κανονισμός και ο κ. Δήμαρχος να λέγει «έτσι συνεδριάζουμε και σε όποιον αρέσει, δεν φέρουμε εισηγήσεις».

Αλαζονικός εγωισμός και αυταρχισμός που έχει κατα- γελθεί από την αντιπολίτευση. Ποτέ δεν ρώτησαν: Ε, εκεί στα Αγναντα έχετε κανένα θέμα για συζήτηση; Τους έστει- λα 5/6 γραπτή κατάσταση με 56 θέματα της περιοχής και 17 γενικά. Δεν συζητήθηκε κανένα ή μάλλον ένα, η υδρο- μάστευση Κισιάδων. Φωνάζω από Οκτώβριο για υδρο- μάστευση, καθαρισμούς δεξαμενών, ηλεκτροφωτισμό, καθαρισμούς δρόμων. Αλληλεγγύη από Αντιδημάρχους Βουργαρέλιου καμία.

Απαράδεκτη, δραματική, αρνητική η επικοινωνία με αντι- δήμαρχο κ. Καρύδη. Χωρίς γραφείο για ένα χρόνο, ο' ένα ισόγειο κέντρο διερχομένων και γιατί δεν δίνονται 3.000 ευρώ για πόρτες και διαμόρφωση άλλων χώρων. Εξωτε- ρικά άθλια η εικόνα του Δημάρχου και τα σκουπίδια, κ.

Συνέχεια στη σελίδα 8

Η θεία μου η Μαρίκα

Κάθε φορά που συνοδεύω ένα αγαπημένο, συγγενικό πρόσωπο στην τελευταία του κατοικία είναι για μένα εκτός από θλιβερό καθήκον και υποχρέωση, ένα μαρτύριο. 78 χρόνια ζωής μου φάνηκαν λίγα, πολύ λίγα και όλα τ' άλλα που κυνηγάμε στη ζωή μας, δόξα, χρήμα, μεγα- λεία μικρά και ασήμαντα.

Στην τελευταία περιπέτεια της υγείας της έδειξε υπομονή και αντοχή και σε δύσκολες στιγμές δεν ήθελε να μας ενοχλήσει !!! Πάντα δια- κριτική κι αθόρυβη !!! Της άρεσε να καλλιεργεί τη γη, να έχει τα δικά της παχανικά και φρούτα στα τραπέζι κομμένα απ' το χωράφι της και καυχιόταν για την ποιότητα τους. Για συγγενείς και φίλους είχε τσου- βανάκια με προϊόντα της και τα έδινε ως δώρο όταν την επισκεπτόταν. Έκανε φοβερούς κουραμπιέδες, μεσομακάρονα, λαμπρότικα κουλού- ρια και καρυδόπιτα. Το σπίτι της ήταν πεντακάθαρο και νοικοκυρεμένο. Αν άνοιγες το ντουλάπι στο μικρό δωμάτιο ξεκυνούσαν ευχάριστες μυ- ρωδίες απ' τα γλυκά του κουταλιού που είχε...κι αυτές οι μυρωδιές με ταξιδεύουν χρόνια πίσω όταν μικρά παιδιά σκαρφαλίζοντας διάφορα να γευτούμε το καρυδάκι, το σταφύλι, το κудόνι.

Δεν παντρεύτηκε, παιδιά δικά της δεν είχε, είχε όμως τα παιδιά και τα εγγόνια απ' τ' αδέρφια της, των συγγενών, της γειτονιάς, των φίλων. Στις δύσκολες και στις ευχάριστες στιγμές έτρεχε και βοηθούσε υλικά και ηθικά. Εργάστηκε χρόνια στο οικοτροφείο τη χειροκλής της και όσα παιδιά πέρασαν τη θυμάται γιατί τα παρότρυνε να μορφωθούν και να σπουδάσουν. Ποτέ δεν αρνιόταν ένα δεύτερο πιάτο φαγητό, τένος σουρωτό, βουφευτές, γιαπρό, δικηγόροι, καθηγητές, παπάδες δάσκα- λοι...που πέρασαν απ' το οικοτροφείο τη χαιρετούσαν και την αγά- ριζαν με αγάπη και σεβασμό. Στην Α' γυμνασιού ήμουν μαθητής του Γυμνασίου Αγνάντων... ρωτούσε συχνά τους καθηγητές για την πρό- δο μου κι άμα άριστευα ένιωθε ικανό- Συνέχεια στη σελίδα 6

ΤΖΟΥΜΕΡΚΙΩΤΙΚΑ - ΑΓΝΑΝΤΙΤΙΚΑ

Μαθητικές εκδηλώσεις στην κεντρική πλατεία Αγκνάντων.
(25^η Μαρτίου 1961)

Η ΑΓΝΑΝΤΑ ΣΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ 21

«...Έτος 1821...θύμηση του χαλασμού, όντας επάτησαν οι Τούρκοι όλο το Τζουμέρκο και πήραν το βιο του κόσμου όλο. Είχαν τους Αγκνάντιτες κλεισμένους στο βουνό και πολεμάγαν μέρες τρεις. Και τους έβγαλαν οι Σουλιώτες και γλίτωσαν τον κόσμο ούλον...» (Ιστορικών Ενθύμιον που βρέθηκε γραμμένο σ εξώφυλλο εκκλησιαστικού βιβλίου του Μοναστηρίου της Παναγίας των Τουριανών Άρτας).

Έτος 2013
«...πάρε ένα σβώλο Μήτρο
και διώξε εκείνα τα σκυλιά
που μας χαλάν το φυτό...»

Αρ. Βαλαωρίτης

☆☆

ΑΓΝΑΝΤΙΤΙΚΑ - ΤΖΟΥΜΕΡΚΙΩΤΙΚΑ

“Οι μάσκες μας βοηθούν να φοράμε κάθε φορά το αληθινό μας πρόσωπο. Ταυτιζόμαστε τόσο πολύ, ώστε ο καθρέφτης να φανερώνει τις σκηνές παρελθόντος ή μη επιθυμητού μέλλοντος. Οι μάσκες μας περιέχουν ως τον ερωτικό σπασμό. Μόνο την ώρα του θανάτου αποκατάμ την όψη μας χωρίς μάσκα, όπως μας έχει αχρηστεύσει η ζωή και δε μας θέλει πια. Το αληθινό μας πρόσωπο είναι και το πιο άχρηστο.” Γι’ αυτό το αλλάζουμε και μεταμφιεζόμαστε. Από το σημείο αυτό μέχρι να βλέπουμε και αποκρίατικο κυνηγό και μουσατένιο λαγό στα Τζουμέρκα, πάει πολύ. «Θου, Κύριε, φυλακήν τω στόματί μου και θύραν περιοχής περί τα χείλη μου», καθόσον οσονούπω θα επισκεφτώ τον οδοντίατρο. Κρατάει τανάληδες...

Με την υπ’ αριθμ. απόφαση 236/2015 του Δημοτικού Συμβουλίου «Περί ανανέωσης της κατά χρήση δωρεάν παραχώρησης χώρων στέγασης Εθνικού Πάρκου Τζουμέρκων Περιστερίου & Χαράδρας Αράχθου».

«Δεν εγκρίνει την ανανέωση πέραν της 31/12/2015 της κατά χρήση δωρεάν παραχώρησης του χώρου στέγασης τόσο του Κέντρου Πληροφόρησης Αγκνάντων όσο και του Κέντρου Πληροφόρησης Βουργαελίου τα οποία στεγάζονται στο πρώην Δημαρχείο Αγκνάντων και στο κτήριο όπου στεγάζεται το ΚΔΑΠ Δήμου Κεντρικών Τζουμέρκων αντίστοιχα». Έχω την εντύπωση πως με τη συγκεκριμένη απόφαση αποκλείεται η λειτουργία του Εθνικού Πάρκου Τζουμέρκων Περιστερίου & Χαράδρας Αράχθου και την παραδίνετε σε παρακείμενο Δήμο. Κάθε υπηρεσία το χωριό έχει ανάγκη.

Φέτος για πρώτη φορά η Πανηπειρωτική Συνομοσπονδία Ελλάδας διοργάνωσε το Πανηπειρωτικό Πανόραμα (5-6 Μαρτίου) στο κλειστό Παλαιού Φαλήρου (ΤΑΕ ΚΒΟΝ ΝΤΟ).

Γράφει ο
Χρήστος Α. Τσούμπουρος

Είχα την τιμή να ήμουν ομιλητής με θέμα: «Η πολιτιστική κληρονομιά της Ηπείρου και η προστασία της». Προσπάθησα να αποκαλύψω το μεγαλείο και το δεσμό μας με την Ήπειρο.

[...] «Το ηπειρώτικο χρώμα το πάτησαν παλικάρια. Εκεί βρίσκεται μαλαϊά και λειτουργεί αζάνωπα, απειθαρχία και ανυπακοή η σκέψη μας. Ελευθερία.

Η επαφή με τον τόπο μας δεν είναι και δεν πιστεύουμε πως είναι ακινησία. Είναι ρεύμα σκέψης, ελπίδα και ζωή. Περιπατώντας τα Ηπειρώτικα στρουγγιθία, βιώνουμε τα ονείρατα της νιότης συντάσσουμε και ζούμε τις ίδιες και απαρράλκτες χρυσές ελπίδες των παιδικών μας χρόνων.

Μας δένει η γλώσσα μας, η Ηπειρώτικη λαλιά, που στοιχειοθετεί την ύψιστη πολιτιστική κληρονομιά μας.

Γιατί μ’ αρέσει η γλώσσα σου, γιατί μ’ αρέσει εμένα, Σαν κάποια αργά ανεβάσματα σε κάποια ορθά βουνά. Μέσα της πέλαγα άψαχτα. Στα δάση τα παρθένα Φωλιάζου όλα τ’ άπιστα και τ’ άγια πούλια.

Εκεί, γινόμαστε αληθινοί «κελαϊδεσάδες». Όλα μας δένουν με την Ήπειρο. Και οι θύμισες της νιότης και οι καταβολές μας, και η ανεπίτητη ομορφιά της θαλάσσης, η ηδονή της αγριάδας των βουνών και το μεγαλείο της παράδοσης. Της Ηπειρώτικης Παράδοσης.

Εκεί στην Ήπειρο... Στην Ήπειρο, όπου όλα αυτά συμψύρονται και συνθέτουν την ιερή και πολύτιμη Ηπειρώτικη πολιτιστική κληρονομιά.

Πόθοι κι αγάπες, όνειρα κι ελπίδες στο ηπειρώτικο λακωτό από λούλουδα βαλμένες[...].

Μια ζωή για τα πανηγύρια

Ένα εξαιρετικό λογοπαίγνιο-ποίημα που δημοσιεύτηκε το 1905 (Εμπρός 15/12/ 1905) έχω την εντύπωση πως αποδίδει πλήρως και διαχρονικά την ελληνική πραγματικότητα.

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ ΓΛΑΝΤΙ

Χριστούγεννα, πρωταγωνιστές, παραμονή αγώνων,
‘Ημέραι πανηγύρων κι’ ‘ημέρες εορτών,
Ντεσολέκτων κινήσεις, πανηγυρι στρατώνων,
Και άπουσία κουδερτών.
‘Αμάν κι’ ας ρέξη βρέ παιδιό, ποιος ζητάει
[κοιός πεθαίνει]
‘Αδιδάστε τὰ ποτήρια,
Στὸ γλέντι ‘στὸ ξεράνωμα κανέναν δὲν μᾶς
[βγαίνει]
Γιὰ τοὺς ἀγῶνες εἴμασσε καὶ γιὰ τὰ πανηγύρια.....

Εμπρός 15/12/ 1905

☆☆

Άδικο, πολύ άδικο βρε Ευρυπίδη.

Συμπληρώθηκε ένας χρόνος που έφυγε ο Ευρυπίδης Σκληριανίτης, γιος του Τάσου και της Βασιλικής Πολύζου. Ο Ευρυπίδης τραυματίστηκε σοβαρά σε τροχαίο δυστύχημα στη Μύκονο, όπου υπηρετούσε ως δάσκαλος. Με C130 διακομίστηκε στην Αθήνα και νοσηλεύτηκε στην εντατική του Τζάνειου Νοσοκομείου, και παρά τις προσπάθειες των γιατρών αλλά και του ίδιου έχασε τον άνισο αγώνα που έδινε. Η εξόδιος ακολουθία τελέστηκε στον Ιερό Ναό Αγίου Ιωάννου Ανατολής, όπου και αναπαύε-

ται, παρουσία όλων των συγγενών του, φίλων, γυνωστών και συμπολιτών του. Στο βαρύ πένθος της οικογένειας του συμπαραστάθηκαν, πέραν των όσων παρευρέθηκαν, με εκτενείς δημοσιεύματα ο τοπικός ηλεκτρονικός και έντυπος τύπος, οι αθλητικές σελίδες του διαδικτύου και των Μ.Μ.Ε., τα κεντρικά δελτία ειδήσεων των Μ.Μ.Ε. Ιδιαίτερη συγκίνηση προκάλεσε η δήλωση του Υφυπουργού Αθλητισμού κ. Σταύρου Κοντονή, ο οποίος δήλωσε: «Ο ελληνικός αθλητισμός θρηνεί την απώλεια ενός κωπηλάτη που τίμησε τα ελληνικά χρώματα σε διεθνές επίπεδο αφήνοντας το δικό του στίγμα τόσο με τις διακρίσεις του όσο και με την υποδειγματική του συμπεριφορά εντός κι εκτός των αγωνιστικών χώρων. Εκφράζω τα θερμά μου συλλυπητήρια στην οικογένειά του, στην ομάδα του, τον Ναυτικό Όμιλο Ιωαννίνων και στους συναθλητές του».

Ο Πρόεδρος της Ελληνικής Ολυμπιακής Επιτροπής κ. Σπύρος Καπράλος, ανέφερε σε τηλεγράφημά του προς την Οικογένεια: «Είμαι συγκλονισμένος από την απώλεια του γιού σας, ενός ξεχωριστού αθλητή που τίμησε την χώρα μας σε παγκόσμιο επίπεδο.

Σε αυτές τις τραγικές στιγμές δεν υπάρχουν λόγια να καταπραΰνουν τον πόνο σας. Μπορείτε όμως να είστε υπερήφανοι ότι ο Ευρυπίδης ήταν ξεχωριστός, τόσο για τις αθλητικές ικανότητες, όσο και τον αυθεντικό του χαρακτήρα.

Δεσμεύομαι προσωπικά ότι θα κάνω ό,τι είναι δυνατόν, για να μην ξεχαστεί το όνομα του γιού σας και η Ελληνική Ολυμπιακή Επιτροπή θα κάνει όλες τις ενέργειες προς αυτή την κατεύθυνση.

Ας είναι ελαφρύ το χρώμα που τον σκεπάζει... Ο Ναυτικός Όμιλος Ιωαννίνων εξέδωσε συλλυπητήρια ανακοίνωση, στην οποία ανέφερε:

«Το Διοικητικό Συμβούλιο, τα μέλη, οι προπονητές και οι αθλητές του Ναυτικού Ομίλου Ιωαννίνων εκφράζουν την βαθύτατη οδύνη και θλίψη τους για τον αδόκητο χαμό του Πρωταθλητή του Ν.Ο.Ι. Ευρυπίδη Αναστάσιου Σκληριανίτη, ο οποίος έχασε την μάχη που έδινε για τη ζωή του μετά από τροχαίο δυστύχημα. Ο Ευρυπίδης, γιος του Γενικού Γραμματέα του Ν.Ο.Ι. Αναστάσιου Σκληριανίτη, από παιδί και επί σειρά ετών τίμησε με την αθλητική του παρουσία την «φανέλα» του Ναυτικού Ομίλου Ιωαννίνων, χαρίζοντας στο σωματείο του και στην Γιαννιώτικη Κωπηλασία μεγάλες διακρίσεις, τόσο εντός όσο κι εκτός συνόρων.

Υπήρξε πανελληνιονίκης από μικρή ηλικία, αγωνίστηκε και κατέκτησε νίκες και μετάλλια σε Βαλκανικούς, Πανευρωπαϊκούς και Παγκόσμιους αγώνες και πρωταθλήματα, με κορυφαία επιτυχία του το ασημένιο μετάλλιο στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα Εφήβων του 2009.

Ήταν ένας αθλητής υπόδειγμα αγωνιστικότητας, ευγένειας, ήθους και σεμνότητας, που έκανε υπερήφανους τους προπονητές του και είχε κερδίσει επάξια την αγάπη, την εκτίμηση και τη φιλία των συναθλητών του. Το κενό που αφήνει πίσω του είναι δυσαναπλήρωτο και η απουσία του από την κωπηλατική οικογένεια του Ν.Ο.Ι. θα είναι για πάντα αισθητή».

Ποιος ήταν όμως ο Ευρυπίδης Σκληριανίτης και τι κατέφερε στα 24 χρόνια της σύντομης ζωής του;

Ο Ευρυπίδης γεννήθηκε στο Αμαρούσιο Αττικής την 21η Ιουνίου 1991. Ήταν γιος του Τάσου Σκληριανίτη, ο οποίος τελείωσε το Γυμνάσιο στα Αγκνάντα και της συγχωριανής μας Βασιλικής Πολύζου του Δημητρίου. Τον Ιούνιο του 2009, ο Ευρυπίδης, τελειώνει το Λύκειο.

Τον Σεπτέμβριο του 2009 εγγράφεται στο Παιδαγωγικό τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων και αποφοίτα τον Ιούνιο του 2013.

Παρακολούθη τις σπουδές του στο Πανεπιστήμιο παράλληλα με την στρατιωτική του θητεία αφού στις 10 Φεβρουαρίου του 2010 κατατάσσεται στο 2/39 Σύνταγμα Ευζώνων και απο-

Συνέχεια στη σελίδα 6

Σοβαρά κι εύθυμα

Γράφει ο
Χάρης Ζάχος
Συντάκτης Διάκαιλος
- Σηγηγرافέας

Τότε που οι συγκοινωνίες ήταν σε νηπιακό στάδιο, το αυτοκίνητο «ο καρνάβαλος» ξεκινούσε από το χωριό το πρωί κι έφτανε στην Άρτα το βράδυ! Άνθρωποι, ζώα, πράγματα, όλα κουτρουβαλιασμένα στο αυτοκίνητο.

Προσπαθούσε ο οδηγός ο Βασίλ' Λεμονιάς να βάλει τάξη, αλλά δυστυχώς.

Έπαιρνε την απόφαση για το ξεκίνημα. Τότε ήταν που ο καθηγητής μας ο αείμνηστος, Χρήστος Μπουνιάκος είπε

εκείνο.

– Καλά κυρ Βασίλ', γι' αποσκευές μας πέρασε;
Μετά από πολύωρο ταξίδι φτάναμε γύρω στη μία το μεσημέρι. Στη Μπουλιάνα.

Εκεί γινόταν στάση για φαγητό. Είχε το μαγερικό ο Τσιρώνης. Καλόκαρδος άνθρωπος κι εξυπηρετικός.

Γεωργικά εργαλεία, δια χειρός Παντελή

Καθένας με τη σειρά του παράγγελλε αυτό που ήθελε.

Ήρθε και η σειρά μου.

– Βάλε μου μια «φασλάδα» με λαδά' κι μέσα.

Απάντησι:

– Είχα μια και την έφαγε... ο χάρος!!!

Κάθισα σε μια γωνιά κι αναλογιζόμουν.

Ο χάρος παίρνει ψυχές, τρώει και φασλάδα; Λες να περνάει από δωκάθε μέρα και να φοβίζει τον εστιά-

Μία είχα και την έφαγε... ο Χάρος!!

είσαι; Γνωστός ο πατέρας μου κι εκεί.

Βλέπεις το βιολί και το τραγούδι.

– Να ζ' βάλλω μια μανεστρούλα από μόσκ';

– Πέρασε ο Παντελής ο Χάρος από το χωριό σου μαζί με το συνεργείο της Νομαρχίας κι έφαγαν όλ' τ' φασλάδα!!

Μου λύθηκαν τα γόνατα και τα χέρια!!! Να ο ένοχος κι εγώ είπα!

Ο Παντελής λοιπόν και ποιος δεν τον γνώριζε, όχι γιατί ήταν οδηγός στη Νομαρχία, αλλά για την τέχνη του.

Ο μύλος, δια χειρός Παντελή

Ο πατέρας του, ο Νάκο Χάρος τέλειος ξυλουργός, αλλά και πολυτεχνίτης. Τον κουρέα έκανε, τον ξυλογλύπτη, τον οργανοποιό κι ό,τι περνούσε απ' το χέρι του.

Αν και από δάσκαλο οικογένεια ο Παντελής ακολούθησε το επάγγελμα του πατέρα του.

τορα κι αυτός αντί για ψυχή τον ταΐζει «φασλάδα».

Αυτά και άλλες ευτράπελες σκέψεις, λες να βάζει και κόκκινο πιπέρι μέσα, να στουμπάει και κανένα κρεμμύδι;

Με είδε ο μπάρμπα – Τσιρώνης στενοχωρημένο, ήρθε κοντά μου και μου λέει:

– Του Μανουσάκια

Μικρούλης φορτωμένος το «γυλέο» από τους αντάρτες, γεμάτο τα εργαλεία του, για τα χωριά της περιοχής, για παράθυρα, για πόρτες, ταβάνια, πατώματα... εκεί κοντά στον καλόκαρδο πατέρα του!

Την κλίση την είχε από μικρός και αυτός μαθητής του Κώστα Βρόντου. Το γραφείο του Σχολείου ήταν στολισμένο από κομψοτεχνήματα.

Αργαλειός, νεροτροβιά, μαντάνια, μύλους, εικόνες, σβούρες, σκάλες ανεμόμυλους σε μικρογραφία.

Δεν την ξέχασε την καλλιτεχνία του και τώρα, έργα του στολίζουν το Ιστορικό και Λαογραφικό Μουσείο του χωριού.

Το καλοκαίρι που τον συναντώ μου λέει:

– Μία είχα και την έφαγε... ο Χάρος.

Σιέρα, ανέμη, αργαλειός, δια χειρός Παντελή

Υ.Γ. Υπάλληλος της Νομαρχίας Άρτας ο Παντελής. Μια μέρα ο Δεσπότης πήρε τηλ. τη Νομαρχία.

Σε ερώτησή του με ποιόν μιλά απάντησε ο Παντελής, χωρίς να γνωρίζει.

– Με το Χάρο!

Ο Δεσπότης έκλεισε απότομα το τηλ.

– Πρωί πρωί κι Χάρος;

Την άλλη μέρα ο Σεβασμιότατος βρήκε το Νομάρχη και του είπε:

– Κύριε, Νομάρχη να μάθετε στους υπαλλήλους να είναι ευγενικοί.

– Μου είπε κάποιος χθες, ότι ήταν ο Χάρος.

– Μα σεβασμιότατε, αυτό είναι το επίθετό του, τι μπορώ εγώ να το αλλάξω;

– Είπα κι εγώ, απάντησε ο Δεσπότης.

ΕΚΕΙ ΣΤ' ΑΠΟΣΚΙΑ ΤΟΥ... ΧΩΡΙΟΥ

Μαθητικά συσσίτια στη δεκαετία του '50

Γράφει ο
Γιάννης Κατσιγκιόργος
Συνταξιούχος δάσκαλος

Στο μικρό χωριό μας, την Καλλιανή (πρώην Πουλιάνη) της Κοινότητας Κυψέλης (πρώην Χώσψης) Άρτας, λειτουργούσε στη δεκαετία του 1950 μονοθέσιο Δημοτικό Σχολείο, στο οποίο φοιτούσαν εξήντα με εβδομήντα περίπου μαθητές.

Στεγαζόταν σ' ένα μικρό ορθογώνιο κτίριο, που είχε ανεγερθεί απ' τους χωριανούς στις αρχές τις δεκαετίας του 1920 για το σκοπό αυτό μέσα σε εκκλησιαστικά κτήματα (βακούρια).

Διέθετε μια αίθουσα διδασκαλίας κι ένα μικρό γραφείο-κατοικία Δασκάλου με τζάκι, η πρόσβαση στο οποίο γινόταν μόνο μέσα από την αίθουσα.

Στις αρχές της δεκαετίας του 1950 λόγω αύξησης του

αριθμού των μαθητών καταργήθηκε το γραφείο-κατοικία και ολόκληρος ο χώρος του κτιρίου μετατράπηκε σε αίθουσα διδασκαλίας με το τζάκι να θερμαίνει (όσο ήταν δυνατόν) τους χειμερινούς μήνες τους μαθητές, οι οποίοι καθημερινά με την προσέλευσή τους στο Σχολείο έφερναν κι από ένα καυσόξυλο.

Φοίτησα στο εν λόγω Σχολείο από το 1951 μέχρι το 1957.

Ο Δάσκαλός μας, ο αείμνηστος χωριανός μας Γιάννης Παπαχρίστος, ακούραστος μοχλούσε καθημερινά με τα ελάχιστα μέσα της δύσκολης εκείνης εποχής να μας προσφέρει όλα τα πνευματικά εφόδια, με τα οποία θα μπορούσαμε να προχωρήσουμε και να εξελιχτούμε σε άτομα ικανά και χρήσιμα στην κοινωνία.

Την περίοδο αυτή, όπως σ' όλα σχεδόν τα χωριά της πατρίδας μας, έτσι και στο χωριό μας λειτουργούσαν μαθητικά συσσίτια.

Στο Σχολείο μας τα συσσίτια αυτά δεν ήταν τίποτε άλλο παρά ένα κύπελλο γάλα, ένα μικρό κομμάτι κίτρινο τυρί (τύπου Ουλάνδιας) κι ένα μι-

κρό κομμάτι ασπροκίτρινο βούτυρο καθημερινά.

Τα εφόδια αυτά τα προμηθευόταν ο Δάσκαλός μας απ' την Επιτροπή Μαθητικών Συσσιτίων Νομού Άρτας και, ελπίζω αποθηκευτικού χώρου στο Σχολείο, τα διατηρούσε

ίδια ήταν κονσερβαρισμένα και περνώντας κάποιος γείτονας μαθητές τα έφερναν στο σχολείο.

Αρχίζει το πρωινό μάθημα από τις μεγαλύτερες τάξεις με μια μεγάλη ζύληνη ζύστρα προς τις μικρότερες.

23 Ιουνίου 1957: Έξω απ' το Σχολείο. (Φωτ. Νασα. Παπαχρίστου-Παππά)

στην αποθήκη του σπιτιού του.

Κάθε πρωί ετοιμάζε την ανάλογη ποσότητα της σκόνης του γάλατος, της ζάχαρης και του κακάου, έκοβε τις μερίδες του τυριού και του βούτυρου, τα τοποθετούσε μέσα σε δοχεία απ' αυτά, που τα

Κι όταν πλησίαζε η ώρα για το βράσιμο του γάλατος, δυο μαθητές των μεγαλύτερων τάξεων έπαιρναν το τσίγκινο καζάνι, που κρεμόταν στον τοίχο σε μια γωνιά της αίθουσας και κατέβαιναν κάτω χαμηλά στο ρέμα, στη βρύση «Μπουρλότο», έβαζαν το

ανάδογο νερό, το μετέφεραν στο Σχολείο και το έβαζαν στο τζάκι για να βράσει. Αν δε το τζάκι λόγω εποχής δεν ήταν αναμμένο, οι δυο μαθητές φρόντιζαν από νωρίτερα να το ανάψουν.

Μόλις το νερό έβραζε, ο Δάσκαλος έριχνε στο καζάνι τη σκόνη του γάλατος, τη ζάχαρη και το κακάο και οι δυο μαθητές ανακάτευαν συνέχεια με μια μεγάλη ζύληνη ζύστρα για να μην κολλήσουν.

Στην ώρα του διαλείμματος το ρόφημα ήταν έτοιμο.

Οι δυο μαθητές μετέφεραν προσεκτικά το καζάνι στην καθιερωμένη γωνιά της αυλής, οι μαθητές μπαίναμε στη γραμμή κρατώντας ο καθένας το κύπελλάκι του και ο Δάσκαλος ημικαθισμένος δίπλα απ' το καζάνι μοίραζε με το κύπελλο διανομής με τη σειρά σ' όλους μας.

Αν υπήρχε και περίσσειμα, μερικοί έπαιρναν και συμπλήρωμα.

Αφού τέλειωνε η διανομή, πίνανε γρήγορα-γρήγορα το γάλα μας και τρέχαμε κάτω στη βρύση «Μπουρλότο» να πλύνουμε τα κύπελλάκια μας για να τα έχουμε καθαρά την επόμενη μέρα.

Μερικοί φυσικά δεν κατέβαιναν στη βρύση, γιατί τα μετέφεραν καθημερινά στα σπίτια τους.

Επίσης και οι δυο ορισμέ-

Συνέχεια στη σελίδα 8

Τι κρίμα άνθρωπε, τι κρίμα

Ανάθεμά σε πόλεμο που σε γεννάει το χορήμα,
όπου περνάς βάζεις φωτιές και ουρανοὺς θο-
λώνεις
και γίνεται ηφαίστειο και η λάβα σου ποτάμια
και καις ό,τι το άκακο και νοητό στην πλάση.

Θάνατος σε χωριά και πολιτείες, κλάματα
παιδιών

Και κατάρες μονάδων και γιαριάδων.

Σκοτώνουν οι δολοφόνοι από γη και αέρα,
Μονγκχόζον τα τέρατα πάνω από των λαών
τα κεφάλια,

Κοπάδια σφάζονται τα γυναικόπαιδα

Και παν μαζί θάνατος και τραγούδι

Και είναι γι' αυτούς η λευτεριά, κλαδί χωρίς λουλούδι.

Τι κρίμα άνθρωπε, τι κρίμα!

την αγάπη τη σταύρωσε το μίσος
μαζί μ' αυτή και των λαών τα όνειρα.

Μείναν μέσα στις πλαγιές, άταφοι οι νεκροί μας
και οι ζωντανοί θαπτήκανε μες σε σωρούς από πέτρες,
οι θάλασσές μας γεμίσανε σκελετούς
που γίνανε φλογέρες
και τραγουδάνε στον Άνεμο, μας λένε τα βάσανά τους.

Φαρμάκι μας κέρασε η ζωή και ο Χάροντας φαρμάκι.
μας έσπρε, μας μάτωσε η ζωή
και αλλού μας πάει στον Άδη
και αλλού σε ξένες δημοσιές μας έβαλε σημάδι.

Μας διώξαν απ' τον τόπο μας,
τα πλοήτη μας ν' αρπάξουν.

Αυτούς που εμπιστευτήκαμε το λόγο δεν κρατήσαν
και έσκυψαν το κεφάλι τους στους δυνατούς του κόσμου
και γίναν οι Βασιανιστές και οι αφάχτες των λαών τους.
Τα παιδιά μας κλαίγοντας φήγαν απ' τις ανιές τους
και πήρανε για γκλόφι τους ένα μικρό παιχνίδι
να τους κεντρίξει την καρδιά, τον γρηισμό ό πόθος.

Οι τύχες των λαών, ίδιες θα 'ναι για όλους
αν δεν τους τιμωρήσουμε, νέους θ' ανοίξουν δρόμους.

Σε φοβάμαι αιώνια

των ανθρωόπων τα νεύρα, δε θα 'ναι τόσο γερά
τα δεινά σου ν' αντέξουν.

Με φοβίζουν φωτιές που δε λένε να σβήσουν
και οι πύρινες γλώσσες που καιν τα ουράνια.

Με φοβίζει το σπαθί, το κοφτερό μαχαίρι
που οι αφεντάδες δώσανε στο βρωμερό το ασκέρι
και όπως σκίβρω βαθιά από τη σκέψη μου στη γη μας,
της ζωής το τραγούδι σωπαίνει.

Δεν μπορώ να νικήσω τη φρίδη,

σε άλλους κόσμους με πάει
με περνά απ' ανέμους θολούς σε χαλάσματα μέσα

και τριγύρω στους δρόμους μαυρισμένοι σωροί
και δεν ακούω ψυχή να ψελλίζει μετάνοια.

Τι κρίμα άνθρωπε, τι κρίμα!

να ζεις μονάχα για το χορήμα,
χωρίς ιδανικά, αγάπη και φιλία.

Για παραδείσους μας μιλάς

πώς με φωτιές θα χτίσεις;

Σεβάζουν τον παράδεισο που η μάνα γη προσφέρει.

Ζήσε μέσα στο θάναμα της,

πέταξε τον ψεύτικο Θεό, που πέτρωσε την καρδιά σου

και όλοι μαζί μπορούμε

να λείψει απ' τον κόσμο το κλάμα

και να 'ρθει στη γη της ειρήνης το θάναμα.

Και εσύ Μάνα, Αγαπημένη,

Κόρη, Αδελφή, Γιαγιά

το μεγάλο σου πόνο να τον κάνεις τραγούδι
μπορείς.

Στο άγνωστο παιδί τον πολέμου
που πνήγχε στα νερά του Αιγαίου.

Γράφει η
Ειρήνη
Δήμου-Μήτση

Πάσχα στο Μπιζάνι το 2005

Το Πάσχα φέτος πέφτει
πάνω στην Πρωτομαγιά!
(έτος 2005).

— Λοιπόν, ωραία θά 'ναι
στη Σουβάλα! είπα στην οι-
κογένεια. Στο πατρικό, όλοι οι
συγγενείς... Και στο δικό μας:
Ο κήπος ανθισμένος!

Με κοίταζαν...

— Κι εγώ θα πάω στα Γιάν-
νενα!

Ταξίδεψα με το λεωφο-
ρείο το Μεγάλο Σάββατο
(30.4.2005), η Ελλάδα απ'
άκρη σ' άκρη ανθισμένη,
έλαμπε ο ήλιος σε στεριές
και θάλασσες... Και τα βουνά
κατάλευκα πατόκορφα από
τα φοβερά χιόνια εκείνου του
Χειμώνα.

Η αδερφή μου, στο πανέ-
μορφο —με μικρούς χώρους—
νοικοκυριό της είχε όλα τα
καλά... Το βράδυ στην Ανά-
σταση κ.τ.λ.

Τη δεύτερη μέρα:

— Σε παίρνω απ' τα Γιάννε-
να! τηλεφωνώ στον Γιώργο
Γεωργιάκη (μαθητή μου στο
Μέτσοβο, Φιλόλογος, ποιη-
τής, συγγραφέας, και κάτοι-
κος στο χωριό Μπιζάνι Ιωαν-
νίνων). Τον είχα βρει —ίσως

το 1997— μού
έστειλε τα ωραία
του βιβλία,
έστειλα κι εγώ
στα δικά μου...
Τηλεφωνεί, πά-
ντοτε με αισθή-
ματα ο Γιώργος.
Φεβρουάριος
2005 ήρθε στην
Αθήνα και ειδω-
θήκαμε και μού
έδωσε το και-
νούργιο του βι-
βλίο «Το Μπιζ-
άνι».

Μου άρεσε πολύ, αγό-
ρασα μερικά, τα χάρισα.

«Το βιβλίο αυτό θά 'πρεπε
να το διαβάσουν όλοι οι Γιαν-
νιώτες, και να το έχουν στα
σπίτια τους όλοι!» είπα τότε
στο Γιώργο).

Και τώρα Πάσχα 2005.

Ήρθε ο Γιώργος με το αυ-
τοκίνητο, βγήκαμε απ' την
πόλη, και ανεβήκαμε στους
λόφους στο ηρωικό μα και γε-
μάτο πόνο και θάνατο Μ π ι
ζάνι.

Ήταν Τρίτη τού Πάσχα, 3
Μαΐου και ώρα έντεκα.

Και ήταν μιά μέρα όνειρο!
Έλαμπαν —κάτω από έναν

Γράφει η
Αγγελική Ζολώτα
Καθηγήτρια - φιλόλογος

κατακάθαρο ουρανό
και λαμπρό Ανοιξιά-
τικο ήλιο— έλαμπαν
γεμάτα από το πολύ
χιόνι εκείνου τού
Χειμώνα τα βουνά
ολόγυρα: Μπισκέλι,
Τζουμέρκα, Περιστε-
ρι, η Πίνδος γενικά
μέχρι το βάθος χα-
μηλά... (Ακαρνανία),
και δυτικά τα βουνά
της Δωδώνης!...

Και με ξενάγησε

ο Γιώργος στα οχυρώματα,
όπου τόσο γενναία πολέμη-
σαν οι Έλληνες τον σκληρό
εκείνο Χειμώνα 1912-1913...
Μέχρι που πήραμε από τους
Τούρκους τα Γιάννενα, 21 Φε-
βρουαρίου 1913.

Και ο λαϊκός ποιητής:

* Τα πήραμε τα Γιάννενα!

Μάτια πολλά το λένε!

Μάτια πολλά το λένε

Όπου γελούν και κλαίνε!

το λεν πουλιά των Γρεβενών

κι αηδόνια του Μετσόβου

που τά 'σκιαζεν η παγωνιά

κι ανατριχίλα φόβου...

ΤΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

Κάποια μέρα δέκα κορίτσια πή-
γαν να κάνουν γυμνές μπάνιο σε μια
απόμερη λίμνη. Δεν γνώριζαν όμως
ότι η λίμνη ήταν ιδιωτική. Ξεγυμνώ-
θηκαν και κολυμπούσαν όλες. Εκείνη τη στιγμή εμφα-
νίζεται ο ιδιοκτήτης της λίμνης κρατώντας στο χέρι
μια σασκούλα ναύλον γεμάτη. Βλέποντας τα κορίτσια
μέσα στη λίμνη, λέει τι κάνετε εσείς εδώ; Αυθαιρέτα
δεν έξερε ότι η λίμνη είναι ιδιοκτησία μου; Γρήγορα
βγάτε έξω και φύγετε. Εντάξει κύριε λένε τα κορίτσια,
αλλά δεν κάνεις λίγο παραπέρα, ανάμερα να βγούμε
να ντυθούμε και να φύγουμε γιατί ξέρεις εμείς κάνου-
με μπάνιο ολόγυμνες και ο ιδιοκτήτης απαντά, εμένα
δεν με ενδιαφέρει, εγώ ήρθα να ταισώ τον κορκόδειλο
και φεύγω. Για πότε πετάχτηκαν έξω ολόγυμνα τα κορί-
τσια δε λέγεται, δεν πείραξε η παρουσία του ιδιοκτήτη.

♦♦♦♦♦

Η μεγαλύτερη κηδεία που έγινε ποτέ στην
πόλη. Ο κόσμος κοιτούσε απορημένος έναν μαυ-
ροντυμένον άντρα, να ακολουθεί ένα φέρετρο
και να κρατάει έναν σκύλο απ' το λουρί, ενώ πίσω
π' αυτόν ακολουθούσαν χιλιάδες άντρες. Κάποια
στιγμή τον πλησιάζει κάποιος απορημένος πε-
ραστικός και τον ρωτάει με τρόπο. Μα καλά γιατί
φέρατε και τον σκύλο σας στην κηδεία; Να σας
πω του λέει: Αυτή είναι η κηδεία της πεθεράς μου
που πέθανε από το δάγκωμα αυτού του σκύλου.

Γράφει ο ΔΗΜ. ΚΟΥΚΟΣ

Στην ουρά – στην ουρά κύριε.

♦♦♦♦♦

Κάποιος Δάσκαλος σε μια πλατεία διάβαζε με
προσοχή τα κηδεόχαρτα που ήταν αναρτημέ-
να στον πίνακα ανακοινώσεων. Εκείνη τη στιγμή
περνούσε από δίπλα του ένας συνάδελφός του
και βλέποντάς του να διαβάζει με προσοχή τον
πίνακα γυρίζει και του λέει:

Συνάδελφε βγήκαν οι μεταθέσεις και οι μετα-
τάξεις;

Η ζωή είναι ένας καθρέφτης...

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΑΓΝΑΝΤΙΤΩΝ ΑΘΗΝΑΣ

Γραφ. Σοφοκλέους 33

Τ.Κ. 105 52 ΑΘΗΝΑ

Τηλ. - Fax: 210-3313067

www.agnanta.com.gr

E-mail:

info@agnanta.com.gr

Εκδότης:

Χρήστος Γ. Χριστοδούλου

Πρόεδρος της Αδελφότητας

Κωδικός: 3734

Υπεύθυνος

τυπογραφείου:

ΑΦΟΙ ΖΟΥΜΠΟΥΛΗ Ο.Ε.

Γερμανίων 7 - 2ος όροφος

Τηλ. - Fax: 210-52.38.107

E-mail: costasz@yahoo.gr

Από τον ετήσιο χορό της Αδελφότητας Θεοδωριάνων.
Διακρίνονται από αριστερά: Γ. Στύλιος (βουλευτής Ν.Δ.),
Ιω. Μπαλάφας (Αντιπρόεδρος της Βουλής), Αν. Ρίζος (εκ-
δότης), Χρ. Χριστοδούλου (Πρόεδρος Αδελφότητας Αγνα-
ντιτών Αθήνας), Χρ. Χασιάκος (πρ. Δήμαρχος Κεντρικών
Τζουμέρκων) και Φ. Χαχούλης (Δημ. Σύμβουλος Δήμου
Κεντρικών Τζουμέρκων).

ΙΑΤΡΟΣ
ΠΝΕΥΜΟΝΟΛΟΓΟΣ
ΦΥΜΑΤΙΟΛΟΓΟΣ
(Ειδικευθείς στο ΠΓΝ Ιωαννίνων)

ΝΟΥΣΙΑ ΛΑΜΠΡΙΝΗ

Ορλάνδου 4 - Άρτα (ΕΝΑΝΤΙ ΠΑΡΗΓΟΡΗΤΙΣΣΑΣ)
τηλ. 26810 22144 κιν. 694 600.2861

Ο βουλευτής Άρτας του ΣΥΡΙΖΑ Βασίλης Τσίρκας (δεξιά), ένας εξαίρετος νέος πολιτικός με ήθος, ένας απλός άνθρωπος, με λαμπρό πολιτικό μέλλον, μαζί με τον Πρόεδρο της Αδελφότητας Αγναντιτών Αθηνών Χρ. Χριστοδούλου, στη συνάντησή τους είχαν στη Βουλή (Φεβρουάριος 2016).

ΤΖΟΥΜΕΡΚΙΩΤΙΚΑ - ΑΓΝΑΝΤΙΤΙΚΑ

Συνέχεια από τη σελίδα 3 λύεται στις 4 Νοεμβρίου του ίδιου έτους από τον Τάγμα του Γενικού Επιτελείου Στρατού.

Ανήσυχος και δραστήριος χαρακτήρας αποφασίζει να παλέψει την ζωή του και παρά τις αντιδράσεις της οικογένειάς του, πιάνει δουλειά και εργάζεται μέχρι τον Αύγουστο του 2014. Διαλέγει το δύσκολο δρόμο της προσωπικής του καταξίωσης. Δεν ησυχάζει. Δεν επιλέγει την αναμονή ή την ανεμελιά της καφετέριας. Ενώ εργάζεται δεν παραμελεί ούτε τον αθλητισμό, ούτε και τις σπουδές του και στο διάστημα αυτό αποκτά:

Το πτυχίο στην γλώσσα BRAILLE.

Την εξειδίκευση στην χρήση των ενισχυτών Η/Υ.

Τον Σεπτέμβριο του 2014 υποβάλλει τα χαρτιά του, περνά από συνέντευξη και προσλαμβάνεται ως δάσκαλος στα Ιδιωτικά Εκπαιδευτήρια «Σύγχρονη Παιδεία» της Μυκόνου, όπου παραμένει και διδάσκει στην Δ' Δημοτικού μέχρι την ώρα του ατυχήματός του.

Ο Ευριπίδης από τα δώδεκα του χρόνια υπήρξε μάχιμος αθλητής, με αξιόλογη διαδρομή, διακρίσεις, βραβεύσεις και πλήθος μεταλλίων. Υπήρξε πανελληνιονίκης από μικρή ηλικία, αγωνίστηκε και κατέκτησε νίκες και μετάλλια σε Βολκανικούς, Πανευρωπαϊκούς και Παγκόσμιους αγώνες, με κορυφαία επιτυχία του το ασημένιο μετάλλιο στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα Εφήβων του 2009, στη δίκωπο άνευ, μαζί με τον Χρήστο Κουτσιαύτη.

Στη σύντομη ζωή του ως αθλητής αγωνίστηκε και κατάφερε να διακριθεί:

Από το 2002 μέχρι το 2005 στην κολύμβηση και να κατακτήσει οκτώ χάλκινα και ένα αργυρό μετάλλιο.

Από το 2002 μέχρι το 2014 ως αθλητής κωπηλασίας συμμετέχει σε αγώνες εθνικού και διεθνούς επιπέδου και κατακτά:

Πέντε (5) χρυσά, Έξι (6) αργυρά και Δύο (2) χάλκινα μετάλλια σε αντίστοιχα διασυλλογικά Πρωταθλήματα Κωπηλασίας.

Ένα (1) Χρυσό και Ένα (1) Χάλκινο σε αντίστοιχα Πανελλήνια Σχολικά Πρωταθλήματα Κωπηλασίας.

Δεκατρία (13) Χρυσά, Έξι (6) Αργυρά και Τρία (3) Χάλκινα μετάλλια σε αντίστοιχα Πανελλήνια Πρωταθλήματα Κωπηλασίας, με αποκορύφωση το 2009 όπου κατακτά σε μία μέρα σε πέντε αγωνίσματα πέντε χρυσά μετάλλια.

Ένα (1) Χρυσό, Δύο (2) Αργυρά και Δύο (2) Χάλκινα μετάλλια σε αντίστοιχα Βολκανικά Πρωταθλήματα Κωπηλασίας.

Τρία (3) χρυσά, ένα (1) Χάλκινο σε αντίστοιχους Διεθνείς αγώνες Κωπηλασίας (REGATA).

Την έκτη (6) θέση στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα Κωπηλασίας εφήβων στο LINZ της Αυστρίας το 2008.

Την δεύτερη (2) θέση στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα Κωπηλασίας Εφήβων στην BRIVE-LA-GAILLARDIE της Γαλλίας το 2009.

Την 17η Μαρτίου 2010 παίρνει υποτροφία από το Ίδρυμα Αναστασίου Λεβέντη για προολυμπιακή προετοιμασία.

Για την δραστηριότητά του αυτή βραβεύεται:

Δύο (2) φορές από το Λύκειο όπου φοιτούσε.

Μία (1) φορά από τον Ναυτικό Όμιλο Ιωαννίνων.

Οκτώ (8) φορές από τον Δήμο Ιωαννινών.

Δύο (2) φορές από την Ελληνική Κωπηλατική Ομοσπονδία.

Συμμετέχει:

Την 19η Σεπτεμβρίου 2010 τον 4ο γύρο Λίμνης Ιωαννίνων απόσταση 30 χιλιομέτρων.

Την 30η Σεπτεμβρίου 2012 στον Διασυλλογικό Ποδηλατικό Αγώνα "9η Ανάβαση Μπισοκίου", απόστασης 18 χιλιομέτρων (υψομετρική διαφορά 1810 μέτρα).

Την 17η Φεβρουαρίου 2013 στον Μπιζάνιο Δρόμο απόστασης 11 χιλιομέτρων.

Την 19η Μαΐου 2013 στον δρόμο RUN GREECE, απόστασης 10 χιλιομέτρων.

Την 16η Φεβρουαρίου 2014 στον Μπιζάνιο Δρόμο απόστασης 11,300 μέτρων.

Την 1η Ιουνίου 2014 στον «Στα Χνάρια της Αρκούδας», αγώνα ορεινού δρόμου απόστασης 18 χιλιομέτρων.

Προσπάδα είχε συζητήσει με τον Ευριπίδη δυο φορές. Θαύμασα τη σπριττάδα του πνεύματός του το αέκρωτο του χαρακτήρα του. Ήταν πολύ καλό παιδί. Άτυχος όμως... Πολύ άτυχος.

Πιστεύω πως στους γονείς και τους συγγενείς του ίσως απαλύνει την πίκρα τους η ανάμνηση του ήθους και της αγωνιστικότητας του Ευριπίδη.

Όσο κι αν μεγαλώνουμε, ο νους μας πάντα γυρίζει πίσω. Είναι σαν τον δολοφόνο στον τόπο του εγκλήματος. Γυρίζουμε εκεί που ζήσαμε όταν είμαστε μικροί μαθητές στο Δημοτικό Σχολείο Παλαιοχωρίου Αγνάντων. Είμαστε ένα τσούρμιο παιδιά από τους γύρω συνοικισμούς, Στρανά - Θεοδούλια - Ζήφκος άνω και κάτω, Βίλια και Παλαιοχώρι.

Ζήσαμε στη φτώχεια και στη μιζέρια αλλά μέσα στην όμορφη ξενοιασία ανεμελιά και ζωντανία. Γεμάτοι υγεία - ζωή εσωτερική ευτυχία και πάνω απ' όλα σε μια όμορφη και ολοκληρωμένη οικογενειακή θαλπωρή. Το χειμώνα για να φτάσουμε στο σχολείο περνούσαμε μέσα από δάση με μικρά μονοπάτια δύσβατα που με πολλές προσπάθειες φτάναμε σε στεγνά. Οι κουμαριές ειδικά όταν έρχινε χιόνι λύνιζαν από το βάρος και υποχρεωνόμαστε να τις ντύνουμε για να περάσουμε. Πηγαίναμε όλοι μαζί και ο ένας βοηθούσε τον άλλον. Όταν τα ρέματα φύσκωναν από την πολλή βροχή τότε αντιμετωπίζαμε μεγάλο πρόβλημα. Ο πιο μεγάλος και ο πιο ψυχραιμός πηδούσε απέναντί και μας τραβούσε έναν - έναν. Πολλές φορές δεν τα καταφέραμε και γινόμαστε μουσκίδι. Εκτός αυτών των δυσκολιών ο δάσκαλός μας ο αείμνηστος Νικόλαος Γκρεμπουζίνης μας υποχρέωνε να φέρνουμε καθημερινά από τα σπίτια μας ο καθένας από ένα έζυλο για την ξυλόσπομη. Η μάνα μας όμως, δεν μας έδινε ξερό από την βασιανιά του σπιτιού μας, και για αυτό εμείς στη διαδρομή κόβαμε ρίχια χλωρά για να αποφύγουμε την τιμωρία του δασκαλού. Αυτά όχι μόνο δεν ανάβανε, αλλά ναυοβάζαν σαν τον κόρακα και ναυομάνιαζε και η αϊθούσα. Τότε η τιμωρία αυτού που το έκανε ήταν η καταπακτή κάτω από το δάπεδο. Εκεί φώναζαμε τα έζυλα.

Οι καιρικές συνθήκες εκείνα τα χρόνια ήταν άγριες και επικίνδυνες στα χωριά. Το χιόνι πολλές φορές έφτανε το ένα μέτρο. Μας έκλεινε μέσα για πολλές ημέρες και εμείς κολλημένοι στα τζάμια των παραθύρων απολαμβάναμε τη θέα του χιονιά.

Στήναμε παγίδες για σπουργίτια - καλογιάννια - τσόνια και κάναμε στα κάρβουνα νόστιμους μεζέδες. Στην απέναντι πλαγιά με τα έκατα από το πολύ χιόνι έμοιαζε χιονοδρομικό κέντρο. Γύρω - γύρω από τη σκεπή του σπιτιού κρεμότουσαν σπαθιά 20 - 30 εκατοστά. Ήταν παγωμένο νερό καθώς έλιωνε το χιόνι από τις χαμηλές θερμοκρασίες.

Ο χειμώνας κρατούσε πολύ. Το άσχημο ήταν ότι το πόσιμο νερό ήταν μακριά στο ρέμα. Οι γονείς μας με τα φτυάρια άνοιγαν το δρόμο για να φτάσουμε στην πηγή. Πολλές φορές λιώναμε χιόνι για τη λύτρα του σπιτιού. Στο λαγκάδι η εικόνα του αντίκριξης ήταν μαγευτική. Δεξιά και αριστερά από τη ροή του νερού υπήρχαν παγωμένες κρυστάλλινες μπάλες κολλημένες πάνω στις πέτρες. Αλλοίμονο αν γλιστρούσες χρειάζοταν μεγάλη προσοχή. Η χαρά μας ήταν μεγάλη, αλλά των γονιών μας η αγωνία επίσης. Αποθέματα τροφών δεν υπήρχαν. Μόνο στο αμάρτι βρίσκονταν το καλαμπόκι που για να το αλέσεις έπρεπε να το πας στον μύλο μέσα στο χωριό. Η διαδρομή δύσκολη, οι δρόμοι δεν ήταν, μόνο μονοπατάκια, άλλα ανηφορικά κι άλλα κατηφορικά. Είχες ν' αντιμετωπίσεις πολλά προβλήματα, και ο κλήρος έπεφτε στις γυναίκες και στις

Ταξίδι του νου

Γράφει η
Αριστέα Γιαννούλα
Πρέντζα

κόρες. Στο άλλο αμάρτι υπήρχε λίγο σιτάρι για τις καλές μέρες του χρόνου, Χριστούγεννα και Πάσχα. Το τζάκι έκαιε όλη μέρα. Εκεί στη γωνιά ψήναμε την κουλούρα με φύλλα γκουστοσιπιάς και την μπομπότα στη γάστρα. Μια κρεμαστάλα που κρεμάγαμε τις χαλκωματένιες κατασάρλες μαυρισμένες απ' έξω σαν τον γύφτο στηριζόμενες στην περούστιά. Τα τρόφιμα για να βγάλουμε τον χειμώνα ήταν λιγοστά. Η μάνα μας έφτιαχνε τον τραχανά - φασόλια - φακές - λίγα ρεβίθια - κουκιά δικιά μας παραγωγή οικογενειακή. Ευτυχώς είχαμε την αγελάδα που μας έδινε το γάλα, τις κότες για τα αυγά και εμείς που γεννηθήκαμε μετά τον πόλεμο τουλάχιστον δεν πεινάσαμε όπως οι προηγούμενοι. Τρώγαμε τσουκνιδία αλευρωμένα - κουρκούτι - μπαζίνα, και πολλές πίτες που έκανε η συχωρεμένη μάνα μας. Γιατροί δεν υπήρχαν.

Για γιατρό είχαμε τη φωτιά. Πυρωνόμαστε δίπλα από το τζάκι ιδρώναμε και γινόμαστε περδίκια. Επίσης την τιμητική τους είχαν οι βεντούζες. Και να ήταν οι σημερινές μικρές και ειδικές καλά θα ήταν. Μας ρίχνανε με κάτι χοντρά ποτήρια που σηκώνονταν το δέρμα σου 5 πόντους. Επίσης μας κάναμε και κοφτές όταν κτυπούσαμε και ανοίγαμε πληγές, μας βάζανε ξύσμα από δερμάτινη λουρίδα και καπνιά από το τζάκι. Επίσης τσουκνίδα χτυπημένη σε κακώς ειμύων για να αποφύγουν το πρήξιμο και το αιμάτωμα. Πάντως είναι πάρα πολλά, δεν τα θυμάμαι και όλα.

Τα έπιπλα του σπιτιού, εκτός από το αποθηκειακό αμάρτι είχαμε και μια κασέλα για τα ρούχα. Εκεί τα βάζαμε όλα και ο καθένας έπαιρνε το δικό του. Ένα ντουλάπι εντοιχισμένο για τα καφόμπρικα και μια πιατοθήκη στον τοίχο για τα πιάτα και τα κουταλοθήρουνα. Ένα δωμάτιο χειμωνιάτικο και ένα καλοκαιρινό. Κρεβάτια δύο στρωματσάδες αριστερά και δεξιά και κοιμόμαστε όλοι εκεί. Δίπλα στη γωνιά η τάβλα που περιμέναμε τη μάνα να μας σερβίρει το φαγητό. Πότε

στον νταβά και πότε στο ταψί τις πίτες τις μοιραζόμαστε δίκαια. Στο μέση του χαλκωματένιου τσουκνιδιού που όλοι πίνανε από εκεί. Δεν κόλλησε κανείς τίποτε. Όλοι μας έξη αδελφία και δύο γονείς μεγαλώσαμε χωρίς ιδιαίτερα προβλήματα.

Τώρα όλοι από την καλοφαγία για τη σημερινή καλοπέραση, οι αρρώστιες δίνουν και παίρνουν. Ότι τρώμε είναι άκρως επικίνδυνο. Όλα μεγαλώνουν με φάρμακα - λιπάσματα - ραντισματά και άλλες αυξητικές ουσίες. Τα πάντα είναι άνοστα μεταλλαγμένα. Τα τρώς και σε τρώνε. Αλλοίμονο γι' αυτούς που έρχονται πίσω μας. Εμείς ζήσαμε στον καθαρό αέρα, φάγαμε βιολογικά προϊόντα και ακόμα κρατάμε σχετικά καλά. Η μεγάλη κατανάλωση, η αύξηση του πληθυσμού, το εύκολο κέρδος μας πασάρουν ότι νάναι. Δεν τους νοιάζει ποιος θα ζήσει και ποιος θα πεθάνει. Ο καθένας κοιτάει το τομάρι του. Πώς είμαστε και πως γενήκαμε. Που χάθηκαν τόσες αξίες; Ποιος και γιατί έφερε τα πράγματα ως εδώ; Όλοι είμαστε πικραμένοι και απογοητευμένοι. Ήρθε που η καταραμένη κρίση και συμπληρώθηκε το καρνέ.

Γι' αυτή την κρίση όλοι έχουμε μερίδιο άλλος πολύ κι άλλος λίγο. Βέβαια την ευθύνη την έχουν οι κρατούντες τα γνία αυτού του τόπου. Ποτέ δεν φρόντισαν για το καλό του παρά μόνο κοίταζαν να εξυπηρετήσουν συμφέροντα και ιδιοτελείς σκοπούς. Ακόμη και σήμερα που βρισκόμαστε στον πάτο της θάλασσας είμαστε τυφλοί. Αντί να ευνοήσουν σαν μια γροθιά για να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα όλοι αλληλοσπαράζονται για να τραπεζοκαθίσματα της βουλή. Ποιος θα πείσει για να ανεβεί ο άλλος. Αλλοίμονο στη φτώχεια και στους αδύναμους. Το τίμημα αυτό καλούμεθα να το πληρώσουμε εμείς. Ας σταματήσουν τις κοκορομαχίες κι ας παραδειγματιστούν από τους αγωνιστές του 1821 και το 1940 που έχυσαν το αίμα τους για να ζούμε εμείς σήμερα ελεύθεροι.

Θέλω να ελπίζω, ότι όσο κι αν παίζουμε μικροκομματικά παιχνίδια μέσα τους υπάρχει η αγάπη της πατρίδας. Αυτή να την κρατήσουμε ζεστή για να έχουμε μια Ελλάδα ελεύθερη που να ανήκει στους Έλληνες.

Η θεία μου η Μαρίκα

Συνέχεια από τη σελίδα 2

πονημένη και περήφανη. Όταν η μητέρα μου κατέβαινε στην πόλη αναθάρναμε την επιμέλειά μου και κάθε βράδυ έλεγεχν την προετοιμασία μου για την επόμενη μέρα. Δεν δίστασε μια φορά να με καρφώσει στους καθηγητές για να με αναγκάσουν να κουρευτώ !!! επειδή διατηρούσα την πρέζα έλεγε και καπέτα!!! με πήγε στο Χαρίππη και με έκανε μετά από οδηγίες της λάμπα κατσάρια !!! παρέλαβε και το αριστείο μου στη Β' γυμνασίου...είχα πάρει ήδη μεταγραφή για σχολείο της πόλης... πάντα ήθελε να την ενημερώνω για τις σπουδές μου ακόμα και όταν έκανα τη διδακτορική μου διατριβή, παντρεμένος και μεγάλος πια...

Κι όταν τελειώναμε την τηλεφωνική μας συνομιλία πάντα έλεγε... άντε γεια, γεια, γεια, γεια και χαρά !!! Κυριακή ποτέ δεν εργαζόταν ούτε στον κήπο της, που ήταν ο ωραιότερος στην περιοχή της και τον καμάρωνε...μια φορά ήρθαν κάποιοι μαστροί για μερμερία και τους έδωσε ως ασεβείς και άθεους...ζηνούσε από τα χαράματα και μοίραζε καθημέρες με χαμόγελο παντού...έβγαζε απ' τα σταφύλια της το δικό της τσίπουρο και απ' τα καλαμπόκια το δικό της αλεύρι και έκανε το πρόσφορο της θείας Λειτουργίας κάθε Κυριακή ή εορτή και το έστελνε στον ιερέα της ενορίας...αγαπούσε τα ζώα ιδιαίτερα τις κοτούλες και τους γάτους της...χαίρονταν μαζί μας και λιποτάταν μαζί μας...απέφευγε τις κακοτοπιές με διπλωμάτια αλλά ήταν σκληρή όταν έπρεπε ειδικά σε θέματα πθών, εθίμων και οικογενειακού δικαίου... για τη δική μου θεία δε βγικε έκτακτο δέπιο, δεν καθύφθηκε το ταξίδι της από τα κανάβια και τους δημοσιογράφους...μόνο η καμπάνα αντηκούσε τη θύληψή μας !!!

Μακάρι τον παράδεισο του κήπου της να τον βρει και στην άλλη ζωή...

Άκης Ν. Σειμίνης- Εκπ/κός

ΜΕ ΣΤΗΛ... ΑΘΛΗΤΙΚΟ

Ρίσκαρε, αμφισβητήθηκε και πέτυχε ο Γιώργος Χριστοβασιλής!

Η εφημερίδα των "Αγνάντων" κάνει ένα flashback στην επτάχρονη πορεία του συγχωριανού και προέδρου του ΠΑΣ Γιάννι-

του νομίσματος. Την πρώτη χρονιά όλα του πήγαν πρίμα, έχοντας την πλήρη αποδοχή και συμπαράστα-

να Γιώργου Χριστοβασιλή. Πως ο Αρτινός επιχειρηματίας αγόρασε την ομάδα των Ιωαννίνων από τον Αλέξη Κούγια, και πως κατάφερε μέσα από πολλές δυσκολίες και συνεχή αμφισβήτηση να σταθεροποιήσει τον σύλλογο στα υψηλά πατώματα της Super League.

Στις 3 Ιουλίου του 2016, το προσεχές καλοκαίρι δηλαδή, συμπληρώνονται οκτώ χρόνια που ο Αγναντίτης Γιώργος Χριστοβασιλής ανέλαβε το τιμόνι του ΠΑΣ Γιάννινα, διαδεχόμενος τον Αλέξη Κούγια. Ήταν 3 Ιουλίου του 2008 όταν οι δύο άνδρες συμφώνησαν για την αγοραπωλησία των μετοχών της ΠΑΕ ΠΑΣ Γιάννινα και την αλλαγή σελίδας. Τα πενήντα χρόνια ζωής που κλείνει φέτος ο "Αγιαξ" της Ηπείρου αναμένεται να γιορταστούν με τιμές, όπως δηλαδή ακριβώς αρμόζει στο καμάρι της Ηπείρου κι ο Χριστοβασιλής αποτελεί τεράστιο κεφάλαιο στην σύγχρονη ιστορία της ομάδας των Ιωαννίνων.

Στα επτά αυτά χρόνια ο Γιώργος Χριστοβασιλής γνώρισε τις δύο όψεις

η ομάδα ανέβηκε «σφαίρα» στη Super League και έτσι το καλοκαίρι του 2009, με τη συμπλήρωση του ενός χρόνου, όλα έμοιαζαν μαγικά για τον κ. Χριστοβασιλή. Και οι μεταγραφές αεροδρομίου ήταν σε καθημερινή βάση. Ελευθερόπουλος, Μενδρινός, Μπακαγιόκο, Κώτσιος ήρθαν στα Γιάννινα με στόχο να προσδώσουν το κάτι παραπάνω, καθώς είχαν αποκομίσει όλα αυτά τα χρόνια εμπειρία από τις ομάδες που αγωνίστηκαν όπως ο Παναθηναϊκός, ο Ολυμπιακός, αλλά και του εξωτερικού, όπου έκαναν το βήμα παραπάνω.

Η επόμενη χρονιά 2009-2010 ταυτίστηκε με τον υποβιβασμό στη Β' Εθνική, αφήνοντας τα δικά της σημάδια σε όλους τους τομείς, όπως και στο διοικητικό προφίλ του Γιώργου Χριστοβασιλή. Δέχτηκε και αυτός κριτική, άλλοτε δικαίως και άλλοτε αδικώς, ενώ δέχτηκε την αμφισβήτηση από αρκετούς. Αυτά στα δύο πρώτα χρόνια. Στη συνέχεια αποκτώντας και αυτός την ανάλογη εμπειρία στα Γιάννινα τα πράγματα πήγαν καλύτερα.

Η μεγάλη του επιτυχία είναι ότι σταθεροποίησε τον ΠΑΣ στην μεγάλη κατηγορία. Η σεζόν 2015-2016 είναι η 5η συνεχόμενη με τον «Αγιαξ» να είναι στη Super League, κάτι που είχε να συμβεί μόνο στη δεκαετία 1974-1984, στην μεγάλη γενιά των Αργεντινών. Συνολικά στα 7 χρόνια της προεδρίας Χριστοβασιλή, ο ΠΑΣ έχει να επιδείξει 2 χρονιές πρωταθλητισμών από τη Β' Εθνική με ανόδους και 5 χρόνια καλής πορείας στα μεγάλα σαλόνια.

Στο ποδόσφαιρο υπάρχει ένας κανόνας ότι όλοι κρίνονται εκ του αποτελέσματος. Από την άποψη αυτή, η ηθική του στην ΠΑΕ ΠΑΣ Γιάννινα είναι με θετικό πρόσημο. Όπως όλοι οι διοικητικοί ηγέτες, έτσι κι αυτός έχει κάνει τα λάθη του, χάνοντας ένα μέρος από τον κόσμο. Κυρίως τον βαρβαρικό ή μη αδειοδότηση της ομάδας τα τελευταία χρόνια και η μη συμμετοχή της στα ευρωπαϊκά κύπελλα το 2013, όταν η ομάδα έκανε εξαιρετική πορεία στο πρωτάθλημα.

Η μη αδειοδότηση της ομάδας προκάλεσε κλυδωνισμούς κι αντιδράσεις με αποτέλεσμα κι ο κόσμος να πικραθεί. Αλλά σύμφωνα με την πορεία της ομάδας, ο πρόεδρος και μεγαλομέτοχος του ΠΑΣ συγκαταλέγεται στους πιο πετυχημένους ηγέτες που πέρασαν από τον «Αγιαξ» της Ηπείρου. Ο Γιώργος Χριστοβασιλής εί-

ναι ο μακροβιότερος πρόεδρος του ΠΑΣ Γιάννινα στην Α' Εθνική αλλά και γενικότερα, με καλή πορεία της ομάδας. Είναι άνθρωπος χαμηλών τόνων που ποτέ δεν μπερδεύτηκε στα αποδυτήρια ή στα πόδια των προπονητών. Κοινώς κάθε προπονητής που ήρθε να δουλέψει στην ομάδα, κανένας τους, δεν παραπονέθηκε για τον πρόεδρο του ΠΑΣ. Από τους λίγους προέδρους που ποτέ δεν ανακατεύονταν στα του ποδοσφαιρικού τμήματος.

Ο Γιώργος Χριστοβασιλής ακόμα και σήμερα στα Γιάννινα δεν έχει πολλούς ενθέρμους υποστηρικτές. Είναι ηλιού φαεινότερο πως το θέμα της αδειοδότησης έχει επηρεάσει πολύ τον κόσμο. Ασχέτως συμπάθειας ή προτίμησης, αυτό που είναι σίγουρο και πρέπει να το παραδεχτούμε, είναι ότι ο Ηπειρώτης ισχυρός άνδρας του ΠΑΣ, με τα λάθη του και τα πολλά σωστά που έκανε, κατάφερε και έδιωξε από την ομάδα την ταμπέλα... του ασανσέρ που είχε ο σύλλογος. Στις δύσκολες αυτές εποχές όχι μόνο για το ελληνικό ποδόσφαιρο, αλλά και για ολόκληρη την χώρα κατάφερε να σταθεροποιήσει τον «Αγιαξ» της Ηπείρου με τις επιλογές του, τόσο στο θέμα του προπονητή, προσλαμβάνοντας τα τελευταία δύο χρόνια τον Γιάννη Πετράκη, όσο και των παικτών, με τον ΠΑΣ να μεγαλώνει... αγωνιστικά.

Γράφει ο Χρήστος Α. Λεμονιάς (Αρχισυντάκτης της αθλητικής ιστοσελίδας JOINSports.gr και Αρθρογράφος του περιοδικού JOINMAGAZINE)

ομάδας και όλα έδειχναν πως τελικά το deal δεν θα αργούσε να γίνει.

Οι δυσκολίες ωστόσο είναι αρκετές, ανυπέρβλητες σε πολλές των περιπτώσεων και ουδείς γνωρίζει αν στο τέλος της χρονιάς η Αναγέννηση Άρτας θα είναι εν... ζωή.

Τα πολλά ΑΦΜ που διαπιστώθηκαν από τους νομικούς συμβούλους ότι υπάρχουν στο πρωτοδικείο της Άρτας, αποδεικνύουν την χαοτική και δίχως γυρισμό κατάσταση που επικρατεί στα οικονομικά - διοικητικά δρώμενα της ομάδας. Παρότι και στους ποδοσφαιριστές είχε τονιστεί πως η επικείμενη αλλαγή θα έρχονταν, εντούτοις κι οι ίδιοι οι παίκτες, όντας θεατές βλέπουν πως η κατάσταση έχει φτάσει στο απροχώρητο κι είναι στο παρήμερο.

Η ομάδα της Ηπείρου βγάζει δεν βγάζει την χρονιά και το προσεχές καλοκαίρι αναμένεται να είναι ιδιαίτερα θερμό όπως και το περσινό. Όσο, η Αναγέννηση βρίσκεται αλυσοδεμένη στο «αμαρτωλό» παρελθόν της και όσο την διοικούν παράγοντες που δεν έχουν ούτε τα εχέγγυα, ούτε τις οικονομικές δυνατότητες, αλλά ούτε και την προσωπικότητα για να την βγάλουν από τον «βούρκο», και να την «αναγεννήσουν», τόσο ο τωρινός σύλλογος θα ζει στην σκιά της μεγάλης Αναγέννησης.

Ο φιλάθλος κόσμος της Άρτας κοιτάει προβληματισμένος και εδώ και καιρό...αηδιασμένος με τα όσα κωμικοτραγικά συμβαίνουν στον ιστορικό σύλλογο. Ο κόσμος της Άρτας αγωνιά για το μέλλον αυτής της ομάδας, το οποίο είναι συνηφασμένο μόνο με τις επιτυχίες.

Το "καράβι" Αναγέννηση Άρτας βουλιάζει!

Ένα ακόμα επεισόδιο έλαβε τέλος στο πολύπαθο... σιριαλ που λέγεται Αναγέννηση Άρτας. Η

ιστορική ομάδα της Ηπείρου ακροβατεί εδώ και αρκετό καιρό σε ένα σχοινί και το οποίο μέρα με τη μέρα με μαθηματική ακρίβεια φαίνεται ότι θα κοπεί. Δεν εξηγείται διαφορετικά, καθώς τους τελευταίους μήνες όσοι ασχολούνται με την Αναγέννηση ζουν την μέρα της μαρμότας.

Κοντεύει να βρεθεί λύση στα διοικητικά και πάντα κάτι στο τέλος στραβώνει. Έτσι και τώρα, όπου μετά την ανακοίνωση που εξέδωσαν οι επιχειρηματίες κ.κ. Νίκος Μανιφάβας και Νίκος Βράκας τόνισαν με τον πλέον κατηγορηματικό τρόπο ότι αποσύρονται από τις διαπραγματεύσεις εξαιτίας «ανετοιμότητας» που επέδειξε ο νυν πρόεδρος της ομάδας Ηλίας Καρίνος.

Το συγκεκριμένο σιριαλ για το αν θα έχει κι άλλα επεισόδια στο μέλλον, θα

φανεί τις επόμενες ημέρες ή μήνες. Πάντως, σύμφωνα με την ανακοίνωση, οι επιχειρηματίες της πόλης κόνουν πίσω, ο Ηλίας Καρίνος συνεχίζει να σφυρίζει αδιάφορα και η Αναγέννηση Άρτας ολοένα και βυθίζεται στο βούρκο και την αυτοληψία.

Το δεδομένο ενδιαφέρον των δύο ανδρών, οι οποίοι ζήτησαν να γίνει ο απαραίτητος οικονομικός και λογιστικός έλεγχος για να προχωρήσει η μεταβίβαση της ομάδας, βρήκε στην αρχή θετική ανταπόκριση από τον Ηλία Καρίνο, ωστόσο τα δεδομένα άλλαξαν άρδην. Η εμπλοκή ως νομικού συμβούλου και προέδρου της Λάρισας Αλέξη Κούγια στην υπόθεση, πιστοποιεί πως οι δύο επιχειρηματίες είχαν πάρει «ζεστά» το θέμα της ανάληψης της ιστορικής

ΚΑΦΕ «ΛΑΜΠΡΟΣ»

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ 17 - ΤΗΛ 25510-45118

ΑΠΑΛΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗΣ
(ΛΙΓΟ ΠΡΙΝ ΤΟ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟ)

Το καφέ ανήκει στο χωριανό μας Λάμπρο Καράμπαλη, που είναι γιος του Γιάννη και της Ελένης Κώστα.

COIFFURES

ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΑ

Hair Beauty

ΓΙΑ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ - ΤΟΝ ΑΝΔΡΑ - ΤΟ ΠΑΙΔΙ

NTINA ΚΑΠΕΛΗ

ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗΣ 8 ΧΟΛΑΡΓΟΣ

ΤΗΛ.6535 908

ΗΛΙΑΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ

Π. ΔΕΛΤΑ 12 Ν. ΨΥΧΙΚΟ

ΤΗΛ.6755 863

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Αγόρος Δημοσθ. Παναγιώτης.....	20
Αγόρου - Σερβετά Χριστίνα	10
Ανδρόνης Κων. Τάκης	20
Βάνα Αικατερίνη κα Βασιλείου	10
Ζάκος Λιόν (Σίδνεϋ Αυστραλίας)	60
Ζιάθρα - Γυφτοκόστα Βασιλική	20
Ζιάθρα Μαρία	20
Ζιάθρας Κων. Περικλής (εις μνήμην του πατέρα του).....	100
Ζιάρρακας Ιω. Κων/νος	20
Ζολώτα Αγγελική	30
Θανάσης Α. Κων/νος (Πρέβεζα).....	100
Καπέλη Κων. Ευαγγελία.....	20
Καπέλης Κων. Βασίλειος.....	20
Κοπελιά - Αγγελιοπούλου Λίνα.....	10
Κορδαλής Χρ. Ιωάννης	20
Κώστας Γ. Ευάγγελος.....	20
Κώστας Γ. Ιωάννης	25
Κώστας Ευ. Βασίλειος.....	20
Κώστας Ιω. Χρήστος	25
Λεμονιάς Ευ. Δημήτριος.....	20
Λένης Αθανάσιος (Κισιάδες).....	20
Μαυροπάνος Παν. Χρήστος (για τα έργα στο χωριό).....	50
Μπάριπα - Νικητοπούλου Κασσιανή	25
Μπάριπα - Παπαχατζή Ειρήνη.....	25
Μπύρτας Γεώργιος	20
Παπαδημητρίου Ιω. Νικόλαος.....	20
Παπακίτσος Αρ. Κων/νος	10
Παπακίτσος Κων. Ευάγγελος	20
Παπακίτσου - Κοπελιά Αρετή.....	10
Παππάς Γεωρ. Νικόλαος.....	20
Παππάς Ιω. Χριστόφορος	20
Πασχαλίδη Αικατερίνη	20
Πολύζος Χαρίλ. Γεώργιος	30
Στάμος Ιωάννης (Ραφταναίοι)	50
Στεργίου - Λαμπράκη Αριάδνη	50
Τάτσι Αλεξάνδρα.....	10
Τσακαγιάννη Παρασκευή.....	20
Τσιάντας Ιω. Κων/νος.....	50
Φράγκου Αικατερίνη.....	20
Φράγκου Σοφία.....	20
Χαλκιάς Σπ. Ανδρέας.....	20

Η κοπή της πίτας της Αδελφότητας Αγναντιτών Αθήνας

Από αριστερά: Αριστέα Γιαννούλα-Πρέντζα, Χριστόφορος Παππάς και Ευάγγελος Κώστας.

Από αριστερά: Παναγιώτης Ανδρόνης, Βασίλειος Κώστας και Κων/νος Παπακίτσος.

Μαθητικά συσσίτια στη δεκαετία του '50

Συνέντευξη από τη σελίδα 4

νοι μαθητές κατέβαιναν στη βρύση, όπου έπλεναν καθαρά το καζάνι, την ξύστρα και το κύπελλο διανομής και με την επιστροφή τους στο Σχολείο τα κρεμούσαν το καθένα στη θέση του.

Το μάθημα συνεχιζόταν μετά το διάλειμμα μέχρι τη μεσημεριώτικη διακοπή, οπότε υπαίναμε στο ίδιο σημείο και πάλι στη γραμμή και ο Δάσκαλος μάς μοίραζε το τυρί και το βούτυρο.

Το τυρί άλλοι το έτρωγαν εκείνη τη στιγμή κι άλλοι το μετέφεραν στα σπίτια τους. Το βούτυρο ήταν άνοστο και σχεδόν κανένας μας δεν το έτρωγε. Το μεταφέραμε στα σπίτια μας και το παραδίδαμε στη μητέρα μας.

Μερικοί μαθητές όμως, απ' αυτούς που κατοικούσαν μακριά απ' το χωριό και που δεν επέστρεφαν στα σπίτια τους το μεσημέρι, αλλιώς έμεναν στο Σχολείο για το απογευματινό μάθημα, πολλοί φορές τηγνίζαν το τυρί με το βούτυρο σ' ένα τενεκεδάκι και συμπληρώναν έτσι τη λιγοστή «ξηρά τροφή», που έφερναν από τα σπίτια τους.

Αξέχαστες παλιές μνήμες, άσχημες, από χρόνια δύσκολα, μεταπολεμικά, χρόνια φτώχειας, πείνας και στερήσεων...

Πάννης Κατοικιογιώργος
Συνταξιούχος Δασκάλης
katsikogiorgos.webnode.com

ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ ΦΩΤΗ ΧΑΧΟΥΛΗ

Συνέντευξη από τη σελίδα 2

φορητό JCB, έξι από την πόρτα. Έτσι να φαίνεται ο εξοριστικός χαρακτήρας του κ. Χαρούλη αντί του πάρκινγκ, το ίδιο και η είσοδος των Αγνάντων. Δεν υπάρχει συζήτηση και αισθητική όταν υβρίζεις και όταν μιλάς για προγράμματα, ημερολόγιο, αρχές και οργάνωση νιώθεις ξένο με τέτοια μπάχαλο διακυβέρνηση. Η εξουσία του κ. Αντιδημάρχου πηγαίνει από την κατεύθυνση του κ. Δημάρχου, «κάνε ό,τι θέλεις», να εξαναγκάσεις τον κ. Χαρούλη να αποχωρήσει. Ρωτήστε τους κατοίκους Καταράκτη για όσα έγιναν εκεί. Στους 10 περίπου μήνες στα Αγναντα επέλεξε την άμισθη ιδιότητα μου, όμως να πληρώνω καύσιμα και τηλεφωνα όλο το χρόνο περίπου 4.000 ευρώ γιατί δεν μου έδωσαν ποτέ αυτοκίνητο, δεν το δέχομαι. Σε παράταξη με κρυφί- νοιες, μυστικοπάθειες και ίντριγκες δεν έχω σχέση. Σε παράταξη που ο Δήμαρχος προσβάλλει ολόκληρο το σώμα του Δ.Σ. δεν κάθομαι. Έχω τις ιδέες μου, τα οράματά μου. Στις 45 συναντήσεις που πήγα στις Υπηρεσίες γνωρίζουν και εκτιμούν ποιος είναι ο Χαρούλης, ο δικηγόρος, ο δημιουργός Λαογραφικού Μουσείου, και ποιες γνώσεις έχει για αυτοδιοίκηση. Το μεγάλο αναπτυξιακό πρόγραμμα δεν είναι γι' αυτή την παράταξη που είναι χαμηλά και εκεί θα παραμείνει. Βρίσκομαι στους Τζουμερκίτικους Ορίζοντες και τους απολαμβάνω. Ευχαριστώ τους φίλους υπαλλήλους, Προέδρους Τ.Κ. και λοιπούς συμβούλους.

Ευχαριστώ τους ψηφοφόρους και τους διαβεβαιώνω ότι θα είναι πιο δυνατή η φωνή μου ανεξάρτητος συμβούλος.

ΦΩΤΗΣ ΧΑΧΟΥΛΗΣ
ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

Το κασελάκι της γιαγιάς

Τη σιδερένια κλίνη της γιαγιάς παλιά φλοκάτη την καλύπτει. Το κλειδί της πόλης πάνω στ' αργαλειού το ξομπλι ανέπαφο. Τ' αλώνι του υφαντού με το υφάδι απόμεινε, η τσουγκράνα του χρόνου κι' η σούδα της νεροτροβιάς, γυμνό τ' αφήσανε από φλόκια.

Στου κρεβατιού το κεφαλάρι, τσίπα της κεφαλής κατάμαυρη στεγνώνει. Στο πλάι κασελάκι, μακρόστενο, λαδί, πολεμοφοδία βέβηλου κατακτητή κάποτε κουβαλούσε τώρα της γιαγιάς τα εφόδια προστατεύει.

Εκείνη με τα τεράστια χέρια της τ' αργασμένα από την τσάπα και το κανάκεμα της πέτρινης γης, αναστηλώνει το κούπωμα της κασέλας, οι μεντεσέδες της γκρινιάζουν, σκουριά πιάσαν οι αρθρώσεις. Δίπλα της στέκομαι, παιδάκι πράμα μ' αθώα προσοχή, με πρόσωπο όλο μάτια.

Τις παλάμες της τις παιδεμένες κοιτάζω, σκληρές σαν καύκαλο χελώνας πιδαν σγουράγκαθα πουρνάρια, ελάτια βελονάτα, τσουκνίδες σκουλαρικάτες και κάπου κάπου και κάρβουνα αναμμένα και πόνο δε γνώριζαν.

Ζεστή ευωδιά ξάφνου με συνεπαίρνει βασιλικού ξερου που ξέμεινε στο μπασουλακι μέσα από τη μέρα του Σαυρού.

Κι άλλη ευωδιά από θυμάρι του βουνού που 'ρχονταν από κουλούρα ψυχοκέρη, που πλάσε η γιαγιά με μάτια δάκρυα γεμάτα στο πυρομάχι ακουμπισμένη.

Το ψυχοχάρτι πλάι στο κερί κεροσταλάματα γεμάτο και σταλαγμούς από μάτια χαροκαμένης μάνας που 'χασε την πρωτοθυγατέρα της πάνω στην νιότης τον ανθό.

Αλέγκρο άρωμα καφέ που καβουρντίστηκε στον ψήστη μέσα πάνω απ' τη θράκα, μέσα απ' το καφκοκούπι αναδύεται, την όσφρηση μου γαργαλίζει.

Τα λαιμάργα τα μάτια μου χτενίζουν με υπομονή το φτωχικό μπασούλο.

Ποκάτω απ' όλα, τα ρούχα της για το στερνό ταξίδι.

Ποπάνω τα ρούχα της δουλειάς μπαλώματα γεμάτα, μαύρα που 'γιναν χρυσά από την κάψα του ήλιου και του ιδρώτα.

Δίπλα σακούλα γεμάτη λογής- λογής σποριδία και παραδίπλα, βέργες τέσσερις σε κάλτσες μάλλινη μισοτελειωμένη.

Διαγώνια ξαπλωμένη η ρόκα η σκαλιστή μ' αδράχτι και σφοντύλι, που δούλεψαν με σκάλισαν χέρια που μάθανε μεράκι και υπομονή στις φυλακές τη σκόλη.

Όλα τα επιθεωρεί η γιαγιά με μάτια όλο γλύκα και ξαφνικά καρδιά δυο απ' την κανέλα ξετρυπώνει.

Οι παλάμες της, καρυσθραύστης γίνονται, τα σπάνε μ' ευκολία και την ψίχα τους μου βάζουν μες στο στόμα και χάδια δυο στα τρυφερά μου μάγουλα μου δίνουν οι παλάμες οι αδρές, που η άμετρη αγάπη τις έκανε βελούδινες, σαν θώπευαν τα εγγόνια.

Αύγουστος 2015
Φρειδερίκη Ι. Χαλκιά

Μια ωραία γιορτή!

Μια ωραία γιορτή διοργάνωσε την ημέρα των Απόκριων (13 Μαρτίου), ο Εκπολιτιστικός - Εξωραϊστικός Σύλλογος των Απανταχού Αγναντιτών «ΤΑ ΑΓΝΑΝΤΑ», στο κτίριο του ΚΕΓΕ στην Αγία Παρασκευή Αγνάντων. Επακοούθησε ένα ωραίο γλέντι.

ΜΑΡΙΑ Δ. ΚΟΡΟΜΗΛΑ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Σκουφά & Νόρμαν 18 Άρτα

Τηλ.: 6972 333244

E-mail: koromila.m@gmail.com